

พฤติกรรมการณ์อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

GRAPHIC NOVEL READING BEHAVIOR OF CHULALONGKORN
UNIVERSITY DEMONSTRATION ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Library and Information Science

Department of Library Science

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปลั้สรุภ สำนกรร : พฤติกรรมกรรอ่านนินยภภของนักรเรียนรเรียนสรธิจจุฬาลงกรณ
มหาวินยาลั้ ฝ่ำยประถม (GRAPHIC NOVEL READING BEHAVIOR OF
CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION ELEMENTARY SCHOOL
STUDENTS) อ.ที่ปรึกรวิถยำนินพณั้หลักร: ผศ. ดร. พิมพรำไพ เปรรมสมินั้, หน่ำ.

กรรวิจยนี้มึวัตถุประสงค์เพื่อศึกรพฤติกรรกรรอ่านนินยภภของนักรเรียน
รเรียนสรธิจจุฬาลงกรณมหาวินยาลั้ ฝ่ำยประถม ในดำนเหตุผลที่อ่าน วิธึกรได้นินยภภมอ่าน
ภษ หนีอห ประภทของนินยภภที่อ่าน สณนที่ และเวลที่อ่าน ใช้วิธึวิจยเชิงสรจรจ เครื่องมือที่
ใช้ในกรรวิจย คึอ แบบสัมภษณั้กึมึครังสร้ง กรลุ่มตัวอย่าง คึอ นักรเรียนรเรียนสรธิจจุฬาลงกรณ
มหาวินยาลั้ ฝ่ำยประถม ระดั้ชั้นประถมศึกรตอนปลย (ชั้นประถมศึกรปีที่ 4 – 6) ในปี
กรรศึกร 2559 ที่อ่านนินยภภ โดยใช้กรรสุ่มแบบคิอวตจ จำนวนรรวม 60 คน

ผลกรรวิจยพบว่ นักรเรียนรเรียนสรธิจจุฬาลงกรณมหาวินยาลั้ ฝ่ำยประถม
ส่วนหนีอู่อ่านนินยภภประภทนวนินยภภวิถยภษสรธร เร็อง สรกรนกรรควมรู้วิถยภษสรธร ชุด
Why? มกั้ที่สุด มีหนีอหส่วนหนีอู่เก็ยวกับวิถยภษสรธร คณินศษสรธร และเทคน็ลน็ย นินยภภที่อ่าน
เป็นภษไทย อ่านนินยภภเพราะมีหนีอหน่ำสนจ วิธึกรได้นินยภภมอ่าน คึอ กรรซื้อและกรร
ยึมจกรห้องสุมุดรเรียน สณนที่อ่าน คึอ ที่บ้านและห้องสุมุดรเรียน เวลที่อ่านนินยภภ คึอ ใน
วันทีเรียนช่งพักรกล่งวัน และใช้ระยเวลในกรรอ่าน 6-10 ช่วโมงต่อสัปลดห์

จจุฬาลงกรณมหาวินยาลั้
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภษกรวิษภ ปรรณกรรกรษศษสรธร ลยมือช็อนินสิต

สรษภกรวิษภ ปรรณกรรกรษศษสรธรและสรกรนินเทศ ลยมือช็อ อ.ที่ปรึกรวิถยำนินพณั้หลักร

ศษสรธร

ปีกรรศึกร 2560

5780144922 : MAJOR LIBRARY AND INFORMATION SCIENCE

KEYWORDS: นิยายภาพ / พฤติกรรมการอ่าน / GRAPHIC NOVEL / READING BEHAVIOR

PAPASSARA SAMART: GRAPHIC NOVEL READING BEHAVIOR OF
CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION ELEMENTARY SCHOOL
STUDENTS. ADVISOR: ASST. PROF. PIMRUMPAI PREMSMIT, Ph.D., pp.

The study was aimed at studying behavior of graphic novel reading in Chulalongkorn University Demonstration Elementary School students, in terms of, reason to read, acquiring methods, language, contents, type of books, place and time of reading. This study was a survey research, using semi-structured interview. The data were collected from 60 Chulalongkorn University Demonstration Elementary School students.

The finding indicates that most students read science fiction series and the most read title is *Why? (science encyclopedia for children)*. Most students read graphic novels in science, mathematics and technology, and those in Thai language. Most of them indicate that they read because of interesting content. Most students buy books from the bookstore and borrow from the school library. The majorly of students read during the lunch break at the school and read 6–10 hours/week.

Department: Library Science Student's Signature

Field of Study: Library and Information Science
Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์ร่ำไพ เปรมสมิทธิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้กรุณาให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ รวมถึงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และปรารถนาดีตลอด มา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ศรีบริสุทธิสกุล ประธาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรณัฐ เศวตรัตนเสถียร และอาจารย์ ดร. ศิริกาญจน์ โพธิ์เขียว กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำที่เป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. บุษกร เลิศวีระศิริกุล อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ผู้ดูแลและประสานงานการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ และนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่กรุณาตอบแบบ สัมภาษณ์และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์จาก เงินทุน ดร. ม.ล. จ้อย (งอน รถ) นันทิวชิรินทร์ และทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ ที่ให้ความสนับสนุนทางการศึกษาและความ ห่วงใย กำลังใจในการเรียนการทำวิทยานิพนธ์อย่างดียิ่งเสมอมา รวมทั้งญาติพี่น้อง และ ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้คำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือในการทำวิจัย ในครั้งนี้เป็นอย่างดีจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง.....	9
ขอบเขตและประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	12
วิธีดำเนินการวิจัย.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 ปรัชญาวรรณกรรม.....	15
การอ่าน.....	15
นิยายภาพ.....	22
พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ.....	33
นิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน.....	36
นิยายภาพกับการเรียนการสอน.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	46
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	46
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	52
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	52
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	86
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล.....	89
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	89
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	89
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	96
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	97
แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต	98
รายการอ้างอิง	99
ภาคผนวก ก	104
ภาคผนวก ข	110

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 116

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามระดับชั้น.....	47
ตารางที่ 2	ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*	54
ตารางที่ 3	ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*.....	56
ตารางที่ 4	เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*	61
ตารางที่ 5	เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*.....	63
ตารางที่ 6	ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*.....	65
ตารางที่ 7	ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*.....	66
ตารางที่ 8	เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*.....	67
ตารางที่ 9	เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*.....	70
ตารางที่ 10	วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามระดับชั้น*.....	73
ตารางที่ 11	วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามเพศ*.....	74
ตารางที่ 12	สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*.....	77
ตารางที่ 13	สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*.....	78
ตารางที่ 14	ช่วงเวลาี่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*.....	81
ตารางที่ 15	ช่วงเวลาี่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*.....	83
ตารางที่ 16	ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น.....	85
ตารางที่ 17	ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ.....	86

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่ 1 ตัวอย่าง องค์ประกอบนิยายภาพ.....	25
รูปภาพที่ 2 ตัวอย่าง ส่วนของหน้าความรู้และข้อความเพื่อทดสอบความเข้าใจ.....	26
รูปภาพที่ 3 ตัวอย่าง เทคนิคของภาพนิ่งแบบแอนิเมชัน.....	27
รูปภาพที่ 4 ตัวอย่าง วิธีการอ่านนิยายภาพ.....	28
รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์.....	102
รูปภาพที่ 6 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทตลกขบขัน.....	103
รูปภาพที่ 7 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์.....	104
รูปภาพที่ 8 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนวนิยายสมจริง.....	105
รูปภาพที่ 9 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์.....	106

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายจากสื่อในการตีความ จับใจความสำคัญ เพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ เข้าใจทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม การอ่านเป็นการใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้ แปลความหมายและเข้าใจปรากฏการณ์ข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการตลอดจนสาระอื่น ๆ ทั้งการอ่านในลักษณะการอ่านออกเสียง หรือการอ่านในใจซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ยังมีทักษะในการอ่านที่ดีก็สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น โดยการอ่านเพื่อเรียนรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต้องฝึกฝนหรือพัฒนาระดับความสามารถให้เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ เพื่อสามารถวิเคราะห์และเลือกสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (แมนมาส ซวลิต, 2539, p. 232; ศรีสุตา จริยากุล, 2545, p. 5; สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม, 2538, p. 136)

การอ่านเป็นสื่อกลางในการศึกษาและการเรียนรู้อย่างไม่มีความจำเป็น และยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง การอ่านจึงเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาตนเอง องค์การ สังคม ประเทศ ไปสู่ทิศทางใหม่ การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูล ต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน องค์การสหประชาชาติได้เสนอให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศช่วยรณรงค์ให้ทุกคนในโลก อ่านหนังสือให้ออกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน (ไพพรรณ อินทนิล, 2546, p. 7) อันเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาที่มีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษ พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ มีความอยากรู้อยากเห็น ช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การอ่านจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม เข้าวปัญหา และจิตใจได้เป็นอย่างดี ผลที่ตามมาก็คือทำให้สามารถกระทำกรใด ๆ ซึ่งก่อเกิดประโยชน์ต่อสังคม ต่อส่วนรวม สามารถตัดสินใจ ความถูกต้องของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไว (อัมพร สุขเกษม, 2556, p. 1) เพราะการอ่านช่วยให้ผู้อ่านรู้จักการสร้างสิ่งประดิษฐ์ ความรู้ ความเข้าใจใหม่ ๆ สำหรับใช้พัฒนาอาชีพ เกิดความคิด

สร้างสรรค์ เข้าใจ ความเป็นไปทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สามารถรับรู้ เข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด มีความเพลิดเพลินจากการทำงาน การเรียน การใช้ชีวิต ส่งผลต่อการเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตัวเองนำไปพัฒนาศักยภาพซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2549, p. 9; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546, p. 7)

จากความสำคัญของการอ่านภาครัฐและเอกชนได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านขึ้น โดยเฉพาะสำหรับวัยเด็ก เนื่องจากกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เป็นการกระตุ้นความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน ทำให้เกิดนิสัยรักการอ่านและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2545, p. 93; แม้นมาส ขวลิขิต, 2546, p. 77) เช่น กรมวิชาการได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านซึ่งเป็นการกระทำเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนถึงระดับการอ่านเป็นและอ่านจนเป็นนิสัย ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ ความเข้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ จูงใจให้เกิดความพยายามที่จะอ่านให้แตกฉาน เพื่อจะได้รู้เรื่องราวอันน่ารู้ น่าสนุก กระตุ้น แนะนำ ให้อยากรู้อยากเห็น เรื่องราวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือมากมายหลายอย่าง อยากมองดูให้รู้รอบและรู้สึกซึ่ง เปิดความคิดให้กว้าง เมื่ออ่านเรื่องหนึ่งแล้วก็อยากอ่านอีกเรื่องหนึ่งต่อไป มีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นกิจกรรมประจำวันที่จะขาดเสียมิได้สร้างบรรยากาศการอ่านขึ้นในบ้าน ในโรงเรียน และในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านจากหนังสือ เอกสาร หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (กรมวิชาการ, 2546; แม้นมาส ขวลิขิต, 2546, pp. 16-17) และในปี 2556 กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลกจากยูเนสโก เพื่อรณรงค์ให้เกิดการรักการอ่าน และเห็นความสำคัญของการอ่าน โดยมี 9 พันธกิจสำคัญ ("9 พันธกิจ," 2559) คือ 1) การจัดตั้งห้องสมุดเมือง (City Library) พิพิธภัณฑ์ประวัติหนังสือไทย (Thai Literary Museum) และศูนย์วิจัยหนังสือและการอ่าน 2) จัดตั้งพิพิธภัณฑ์การ์ตูนไทย เพื่อส่งเสริมจินตนาการสร้างสรรค์ความคิดนอกกรอบให้แก่คนทุกเพศทุกวัย 3) กิจกรรมวัฒนธรรมการอ่านสร้างวัฒนธรรมความคิด 4) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านหนังสือในเด็กและเยาวชน 5) กิจกรรมหนังสือวิทยาศาสตร์เพื่อความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ 6) ตามหาวรรณกรรมสำหรับคนกรุงเทพฯ เพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงใจ สร้างแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต 7) สนับสนุนการอ่านหนังสือพัฒนาจิตใจเพื่อพัฒนาความคิดยกระดับจิตใจ สร้างสังคมไทยสันติสุข 8) ผนึกกำลังเครือข่ายเดินหน้า เตรียมความพร้อมขับเคลื่อนกิจกรรมต่อเนื่องไปไม่หยุดนิ่ง เพื่อสร้างรากฐานวัฒนธรรมการอ่านในสังคมไทยให้เข้มแข็งและยั่งยืน และ 9) กิจกรรมพื้นฐานอื่น ๆ อาทิ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ งานแสดงหนังสือนานาชาติ

การส่งเสริมการอ่านมักจะเน้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในช่วงวัย 10 – 12 ปี หรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพราะเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน เนื่องจากการอ่านจะช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย ความคิด อารมณ์ เพิ่มพูนทักษะความรู้ ช่วยเสริมสร้างทักษะในการใช้ภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน และในช่วงวัยเด็กและเยาวชนนี้จะมีความสนใจเฉพาะ สามารถเลือกสิ่งที่สนใจอ่านได้ด้วยตนเอง และมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นจริงมากขึ้น เด็กผู้ชายจะสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การผจญภัย การต่อสู้ เรื่องที่มีจินตนาการ การทดลองต่าง ๆ ประวัติศาสตร์ เรื่องลึกลับ ส่วนเด็กผู้หญิงจะชอบเรื่องครอบครัว เสื้อผ้าการแต่งกาย โรงเรียน เรื่องความรัก เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ และเริ่มสนใจนวนิยายรัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปลบทละคร หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์ สารคดีท่องเที่ยวสั้น ๆ เป็นต้น (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, p. 47; มะลิวัลย์ ศรีธวีวัตต์, 2551; สุพรรณิ วราทร และชลธิชา สุทธินิรันดร์กุล, 2549, p. 19)

จากการสำรวจการอ่านหนังสือของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2558 พบว่า กลุ่มวัยเด็กอายุ 6 – 14 ปี มีอัตราการอ่านร้อยละ 90.7 และร้อยละ 62.2 อ่านหนังสือประเภทนวนิยาย/การ์ตูน/นิยายภาพหนังสืออ่านเล่นต่าง ๆ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) จากสถิติการสำรวจการอ่านทำให้เห็นว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนชื่นชอบการอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบมากกว่าตัวอักษรอย่างเดียว ได้แก่ การ์ตูน นิยายภาพ (Graphic Novels)

นิยายภาพ หรือ อาจจะเรียกว่านวนิยายภาพ ซึ่งในวิจัยเล่มนี้จะใช้คำว่า นิยายภาพ เนื่องจากนิยายภาพเป็นที่รู้จักแพร่หลายและเป็นคำที่ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการใช้ และจัดให้หนังสือการ์ตูน และ/หรือนิยายภาพ เป็นกลุ่มหนังสือประเภทเดียวกัน ในการประกวดหนังสือดีเด่นซึ่งได้จัดต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515

นิยายภาพ เป็นกลุ่มเดียวกับกับการ์ตูน (Haynes, 2009; "What are Graphic Novels?," [n.d.]) มีความซับซ้อนของการเล่าเรื่อง (Storyline) เป็นการเล่าเรื่องขนาดยาว อยู่ในรูปเล่มหนังสือตัวอักษรน้อย สื่อความโดยใช้ภาพเป็นสำคัญ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับด้านใดก็ได้ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ เป็นต้น (Haynes, 2009, pp. 31-43; Kan, 2003, pp. 14-19;

Lavin, 2013, pp. 31-43; ชมนาด บุญอารีย์, 2555, p. 124) โดยมีลักษณะสำคัญ คือ (ชมนาด บุญอารีย์, 2555, pp. 123-126)

- 1) นิยายภาพเป็นการเล่าเรื่องขนาดยาวหลายหน้า อยู่ในรูปเล่มหนังสือ
- 2) มีความสมจริงของภาพ มีการแสดงท่าทาง (Action) หรือมุมมองที่น่าสนใจ มากกว่าให้ตัวละครพูดโต้ตอบกันไปมา
- 3) การเดินเรื่องในนิยายภาพจะเน้นบรรยายสถานการณ์หรือความคิดของตัวละครด้วยตัวอักษร
- 4) นิยายภาพมีการลำดับเรื่องราว และการตัดต่อเช่นเดียวกับภาพยนตร์จึงมีการนำนิยายภาพไปทำเป็นภาพยนตร์ เช่น เรื่อง *Persepolis* และ *Watchmen* หรือนำภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงไปทำเป็นนิยายภาพ เช่น เรื่อง *ตั้มยำกุ้ง สุริยโยทัย* และ *ทไวไลท์ (Twilight)* ทั้งสามภาค (*New Moon, Eclipse, Breaking Dawn*) หรือเรื่อง *เจ้าชายน้อย*
- 5) นิยายภาพไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องซ้ำกัน แม้ว่าจะมีคำว่า นิยาย หรือ นวนิยาย (novel) แต่นิยายภาพ อาจเป็นได้ทั้งนวนิยาย เรื่องสั้น หรือสารคดี โดยนิยายภาพจะมีความเป็นละคร (drama) มีมุข (gag) ที่สนุกหรือตลกสอดแทรกบ้าง แต่มีแก่นเรื่องหรือเนื้อหาลึกลับที่ต้องการนำเสนอที่ชัดเจน นิยายภาพบางเรื่องดัดแปลงจากรวบรวมกรรม เช่น นวนิยายเรื่อง *Buddha* ของ Deepak Chopra นิยายภาพจำนวนมากเป็นสารคดี คือ เขียนจากเรื่องจริง เช่น *Maus* และ *Persepolis* ซึ่งทั้ง 2 เรื่องนี้ต่างก็เขียนจากเรื่องจริงของผู้คนในประเทศที่เกิดความไม่สงบทางการเมือง บางเรื่องเป็นประวัติบุคคล เช่น *มัลคอล์ม เอ็กซ์ (Malcolm X: A Graphic Biography)* หรือเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจริง เช่น เรื่อง *A.D.: New Orleans After the Deluge*

นิยายภาพสามารถจัดแบ่งประเภท โดยพิจารณาจากลักษณะของเนื้อหา ดังนี้ (Crawford & Weiner, 2010, pp. 26-28; Fletcher-Spear, Kristin, & Merideth, 2005, pp. 37-44)

- 1) ตลกขบขัน (Comedy) เป็นเรื่องที่เน้นความสนุกสนาน ตลก ขบขันเป็นหลัก
- 2) จินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy) เป็นเรื่องเหนือจริง เรื่องที่แต่งขึ้นในโลกที่ไม่มีจริง
- 3) นิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์
- 4) สยองขวัญ (Horror) เป็นเรื่องที่เสนอเรื่องสยองขวัญระทึกขวัญเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด ปีศาจ สัตว์ร้าย

5) เรื่องลึกลับ (Mystery) หรืออาชญากรรม จะเน้นการสืบสวนสอบสวน มีปริศนา การคลายปมปัญหาเป็นหลัก

6) นวนิยายสมจริง (Realistic Fiction) เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นของความเป็นจริงต่าง ๆ

7) แนวรัก (Romance) เน้นความรักเป็นแก่นหรือสาระสำคัญของเรื่อง ใช้ความรักเป็นเหตุจูงใจให้เกิดเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง

8) นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) เป็นเรื่องที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยมากจะเป็นการเรื่องเกี่ยวกับการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์

ความสนใจนิยายภาพเพิ่มขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน เนื่องจากอาจจะเป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด เป็นนิยายภาพได้รับความนิยมและจัดทำโดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง มีชื่อเรื่องและเนื้อหาที่น่าสนใจ ภาพประกอบสวยงาม โดยมีผู้แนะนำให้อ่านไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว ได้พักผ่อนจากการเรียน หรือต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และอาจได้รับมอบหมายให้อ่าน

สำหรับวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านของกลุ่มเด็กและเยาวชน คือ 1) การซื้อ จากทั้งที่ร้านหรือการสั่งซื้อออนไลน์ 2) การเช่า จากร้านหนังสือ และ 3) การยืม การยืมจากห้องสมุดโรงเรียนหรือยืมจากเพื่อน ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่กลุ่มเด็กและเยาวชนอ่านนิยายภาพที่บ้าน ในห้องสมุดโรงเรียน บริเวณโรงเรียน บนรถระหว่างเดินทาง สวนสาธารณะ หรือร้านอาหารและเครื่องดื่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ในประเทศไทยภาครัฐและเอกชนได้มีการผลิต จัดทำ และเผยแพร่ นิยายภาพหลากหลายประเภท ซึ่งครอบคลุมลักษณะเนื้อหาของ Fletcher-Spear et al. (2005) และ Crawford and Weiner (2010) อาทิเช่น เรื่อง *ไซอิ๋ว* เรื่อง *สุริโยทัย ฉบับนิยายภาพ* เรื่อง *อุดมสุข* เรื่อง *นักบินเส้นทางท้าฝัน* ของนิยายภาพชุด กบนอกกะลา เป็นต้น และยังมีนิยายภาพเชิงวิชาการ เช่น เรื่อง “ตามรอยพ่อ” จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติอัญเชิญพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแก่นในการเขียนนิยายภาพ เรื่อง “การกัดเซาะชายฝั่ง” โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งร่วมกับธนาคารโลกและบริษัทสยามอินเตอร์มัลติมีเดีย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชน และเรื่อง “รู้เก็บ รู้ใช้” โครงการประกวดการ์ตูนนิยายภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจัดขึ้นเพื่อถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการออมผ่านวรรณกรรมรูปแบบหนังสือ

การ์ตูนนิยายภาพ ซึ่งจะจัดพิมพ์เผยแพร่เพื่อส่งเสริมการอ่านและการวางแผนการเงินที่ดีแก่เยาวชน (ชมนาด บุญอารีย์, 2555, p. 134)

นอกจากนั้นยังมีการจัดทำนิยายภาพเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนของเกือบทุกระดับชั้น ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เช่น เรื่อง *ความสุขในครอบครัว* กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จัดทำโดยนางชนิษฐภรณ์ ไชยพรหม ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัย (กระจ่าง สิงหเสนี) ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนิยายภาพ 1) ช่วยสร้างความสนใจและดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนนั้น 2) ช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะมีภาพประกอบ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นรูปธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำในเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มขึ้น 3) ช่วยส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ ทั้งเด็กและบุคคลทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป 4) ช่วยทำให้เกิดความคิด จินตนาการที่ดีและเกิดความคิดสร้างสรรค์ 5) ช่วยสร้างความสนใจให้ติดตามและเกิดการเรียนรู้ที่ดี ช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียด ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน และ 6) ช่วยให้ผู้สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี โดยใช้รูปภาพ/การ์ตูนที่มีลักษณะเด่น ๆ (จินตนา ไบกาซูยี, 2534, pp. 57-80) และนิยายภาพที่นำมาสร้างเป็นสื่อการเรียนการสอนนั้นยังมีประโยชน์ต่อการเกิดความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ช่วยให้เกิดสุขภาวะทางปัญญา (ศักดา วิมลจันทร์, 2548, 2549) ซึ่งหมายถึง ความรู้ทั่วรู้เท่าทัน และความเข้าใจอย่างแยกได้ มีความรู้ในความจริงตามธรรมชาติ ความรู้ในทางวิชาชีพ ความรู้และสำนึกที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมโดยไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ความรู้ในตัวเอง (รู้ศักยภาพ และควบคุมความคิดจิตใจของตนเองได้) และยังครอบคลุมถึงความคิดความเชื่อ และความคิดเห็นที่ก่อประโยชน์แก่อุภกุล (พระไพศาล วิสาโล, 2553)

จากประโยชน์และสาเหตุข้างต้นทำให้นิยายภาพกลายเป็นสารนิเทศที่สำคัญ เด็กและเยาวชนให้ความสนใจ ส่งผลต่อห้องสมุดโรงเรียนที่จะสามารถนำนิยายภาพมาให้บริการภายในห้องสมุดโรงเรียน ให้เป็นไปตามหน้าที่ของห้องสมุดโรงเรียนโดยการส่งเสริมการเรียนการสอน ทั้งการรวบรวมหนังสือ และสื่อความรู้อื่น ๆ ตามรายวิชาต่าง ๆ แนะนำสั่งสอนการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน แนะนำให้รู้จักหนังสือที่ควรอ่าน ให้รู้จักวิธีศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง ให้รู้จักรัก ถนอมหนังสือ เคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ห้องสมุด และยืมหนังสือ ซึ่งเป็น

สมบัติของทุกคนร่วมกัน ร่วมมือกับครูอาจารย์ ในการจัดชั่วโมงใช้ห้องสมุด จัดหนังสือ และสื่อการสอนอื่น ๆ ตามรายวิชาให้แก่ครูอาจารย์ ดังนั้น บทบาทของห้องสมุดโรงเรียนสามารถแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ ด้านการเป็นศูนย์กลางของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร ด้านการเป็นศูนย์กลางการฝึกฝนการอ่าน ด้านการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ด้านการปลูกฝังทักษะพื้นฐานการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสารอารมณ์ สังคม และปัญญา ด้านการเป็นศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการสนับสนุนส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2559; สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, [ม.ป.ป.])

จากการสำรวจเบื้องต้นห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ให้ความสำคัญกับห้องสมุดเป็นต้นแบบของแหล่งเรียนรู้ที่อบอุ่น มีชีวิตชีวา ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นิสิต และคณาจารย์ให้มีคุณภาพ และมีคุณค่าต่อสังคม โดยมีภารกิจหลักของห้องสมุดคือ 1) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของโรงเรียน 2) นักเรียนสามารถเข้าถึงห้องสมุดได้ตลอดเวลา โดยผ่านเว็บไซต์ของห้องสมุด 3) สนับสนุนและตอบสนองการเรียนการสอนของคณาจารย์และนักเรียน และ 4) พัฒนาระบบและการจัดการห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งห้องสมุดของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้รับรางวัลห้องสมุดดีเด่น ประเภทห้องสมุดโรงเรียนขนาดใหญ่ ระดับประเทศ ประจำปี 2553 จากสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนเพื่อเป็นพื้นฐานการรู้สารสนเทศ จึงมอบหมายให้อาจารย์บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จัดการเรียนการสอนในการส่งเสริมการอ่าน โดยเริ่มตั้งแต่การแนะนำการใช้ห้องสมุด การส่งเสริมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน การเรียนการสอนที่มีวิชาห้องสมุด มีวิชาเลือกเสรีเกี่ยวกับห้องสมุด ทั้งการทำกิจกรรม การหาความรู้เพิ่มเติม การใช้ทรัพยากรสารสนเทศภายในห้องสมุดเป็นส่วนสำคัญในการหาคำตอบและทำกิจกรรม และมีมุมสำหรับหนังสือนิยายภาพโดยเฉพาะที่ได้รับความนิยมจากนักเรียน

ในปัจจุบันแม้มีการผลิตนิยายภาพเพิ่มมากขึ้นทั้งจากการซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศมาแปลหรือมีการจัดทำนิยายภาพของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อดึงความสนใจจากเด็กและเยาวชน แต่ยังไม่มีการศึกษาถึงพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของผู้อ่านในกลุ่มเด็กและเยาวชน งานวิจัยที่พบมีเพียง

ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูน หรือพฤติกรรมการอ่านหนังสือ อาทิ การศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของหนังสือการ์ตูนที่นักเรียนอ่าน สาเหตุการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นครั้งแรกของนักเรียน แหล่งที่หาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมาอ่านของนักเรียน สถานที่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของหนังสือ ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน และระยะเวลาที่อ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในด้านประเภทของการ์ตูนที่นักเรียน สาเหตุในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน แหล่งที่นักเรียนนำหนังสือการ์ตูนมาอ่าน ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน และระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน (ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี, 2550; ลัดดา ยอดทองเลิศ, 2550) และในต่างประเทศ มีการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในช่วงวันหยุดของโรงเรียนในบอตสวานา การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพทางการศึกษาของเด็กชาวเกาหลี และ การศึกษาเรื่องนิยายภาพสนับสนุนการพัฒนากลยุทธ์ในการอ่านทำความเข้าใจในเด็กอย่างไร (Arua & Arua, 2011; Brenna, 2013; Lim, 2012)

จากความสำคัญของการอ่านและการที่กลุ่มเด็กและเยาวชนให้ความสนใจในการอ่านหนังสือนิยายภาพในปัจจุบัน โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์งานวิจัยในเรื่องพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ การให้บริการการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดทำนิยายภาพเพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพเพราะเป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน ได้นิยายภาพมาอ่านด้วยการยืมจากห้องสมุด และอ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

1. นักเรียน
 - 1.1 ระดับชั้น
 - 1.2 เพศ
2. ประเภทของนิยายภาพที่สนใจอ่าน
 - 2.1 ตลกขบขัน (Comedy)
 - 2.2 จินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy)
 - 2.3 นิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)
 - 2.4 สยองขวัญ (Horror)
 - 2.5 เรื่องลึกลับ (Mystery)
 - 2.6 นวนิยายสมจริง (Realistic Fiction)
 - 2.7 แนวรัก (Romance)
 - 2.8 นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction)
 - 2.9 นิยายภาพเชิงวิชาการ
3. เนื้อหาของนิยายภาพ
 - 3.1 สัตว์
 - 3.2 วิทยาศาสตร์ / คณิตศาสตร์ / เทคโนโลยี

- 3.3 ชีวิตประวัติ
 - 3.4 ประวัติศาสตร์
 - 3.5 กีฬา
 - 3.6 เรื่องตลกขบขัน
 - 3.7 สุขภาพ
 - 3.8 อาชีพ
 - 3.9 ภาษา
 - 3.10 คมนาคมขนส่ง
 - 3.11 ภูมิศาสตร์ / ท้องเที่ยว
4. ภาษาของนิยายภาพ
 - 4.1 ภาษาไทย
 - 4.2 ภาษาอังกฤษ
5. เหตุผลที่อ่าน
 - 5.1 เป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด
 - 5.2 เป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม
 - 5.3 จัดทำโดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง
 - 5.4 มีชื่อเรื่องน่าสนใจ
 - 5.5 มีเนื้อหาน่าสนใจ
 - 5.6 มีเนื้อหาเข้าใจง่าย
 - 5.7 มีเนื้อหาสนุกสนาน
 - 5.8 มีภาพประกอบสวยงาม
 - 5.9 เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

- 5.10 ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม
- 5.11 ผู้ปกครองให้อ่าน
- 5.12 ได้พักผ่อนจากการเรียน

6. วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน

6.1 การซื้อ

- จากร้านจำหน่ายหนังสือ
- สั่งซื้อหนังสือออนไลน์

6.2 การเช่า

6.3 การยืม

- จากเพื่อน
- จากห้องสมุด

7. สถานที่อ่าน

7.1 ที่บ้าน

7.2 ในห้องสมุดโรงเรียน

7.3 บริเวณโรงเรียน

7.4 บนรถระหว่างเดินทาง

7.5 สวนสาธารณะ

7.6 ร้านอาหาร – เครื่องดื่ม

8. เวลาที่อ่าน

8.1 ช่วงเวลาที่อ่าน

- วันที่เรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

- ก่อนเข้าเรียน
- พักกลางวัน
- หลังเลิกเรียน
- วันหยุด
- ระหว่างเดินทาง

8.2 ระยะเวลาที่อ่าน

- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1 - 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 3 - 5 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 6 - 10 ชั่วโมง/สัปดาห์
- มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

ขอบเขตและประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในปีการศึกษา 2559 ที่อ่านนิยายภาพ โดยใช้การสุ่มแบบโควตาระดับชั้นละ 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน และผู้หญิง 10 คน รวม 60 คน เป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้น และเพศ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้แก่ ประเภทของการอ่านนิยายภาพ เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่อ่าน และเวลาที่อ่าน เป็นคำถามปลายเปิดแบบเลือกได้คำตอบเดียวและหลายคำตอบ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนจากหนังสือ บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างที่ใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัย

2. สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ทดสอบแบบสัมภาษณ์กับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ระดับชั้นละ 4 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน รวม 12 คน เป็นผู้ชาย 6 คน และผู้หญิง 6 คน เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสัมภาษณ์

4. ปรับปรุง แก้ไขแบบสัมภาษณ์ เพื่อจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

5. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ระดับชั้นละ 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน และผู้หญิง 10 คน ทั้งหมด 60 คน เป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน ด้วยตนเอง

6. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติ โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์สำหรับวินโดวส์ (SPSS - Statistical Packages for the Social Science for Windows)

7. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

8. สรุปผลการวิจัย รายงานผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ และการให้บริการการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน
2. เป็นแนวทางในการจัดทำนิยายภาพเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

บทที่ 2

ปรัชญาวรรณกรรม

ในบทนี้จะกล่าวถึงการอ่าน นิยายภาพ พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ นิยายภาพในห้องสมุด โรงเรียน นิยายภาพกับการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเป็นทักษะที่ต้องพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ซึ่งการอ่านประกอบไปด้วย ความหมายและความสำคัญของการอ่าน จุดประสงค์ของการอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน

ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์, 2538, p. 136) การอ่านเป็นกิจกรรมสร้างปัญญา คุณค่าของการอ่านไม่ใช่เพียงการเข้าถึงข้อมูลความรู้มหาศาลที่อยู่ในภาษาถ้อยคำ แต่การอ่านเป็นกิจกรรมที่ทำให้สมองได้พัฒนาในทางปัญญาอย่างสูง เพราะการอ่านเป็นการสื่อสารที่มีความยืดหยุ่นสูงสุด (ศักดิ์ วิมลจันทร์, 2549, p. 12) นอกจากนั้นการอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการบันทึกไว้เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549, p. 5) ทั้งเพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ยังมีทักษะในการอ่านที่ดีก็สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา ทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคน

ทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์แล้ว ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศด้วย เพราะการอ่านช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิธีบำรุงรักษาสุขภาพของตน รู้จักวิธีการใหม่ ๆ สำหรับใช้พัฒนาอาชีพ ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีความเพลิดเพลิน เกิดความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจความเคลื่อนไหวทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สามารถรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น (อัมพร สุขเกษม, 2556, p. 1) นอกจากนี้ความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ไพพรรณ อินทนิล (2546, pp. 7-8) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะผู้ที่อ่านหนังสือ ไม่ออกมักจะเสียเปรียบ กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวันของเราจะต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่องก็ว่าได้ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ สินค้าสำหรับอุปโภคบริโภค ตลอดจนยารักษาโรค ทุกคนจะต้องรู้จักอ่านวิธีใช้ วันหมดอายุ จึงจะสามารถใช้สินค้านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นที่จะต้องใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้น อุปกรณ์สำคัญ คือ การอ่าน การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และเขาวนปัญญาได้เป็นอย่างดี และรู้จักนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ ผลที่ตามมา คือ สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและส่วนรวม

จุดประสงค์ของการอ่าน

จุดประสงค์ของการอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน มีความหลากหลาย เมื่อมีความต้องการในการอ่านที่แตกต่างกัน ย่อมมีจุดประสงค์ในการอ่านแตกต่างกัน ดังนี้ (ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์, 2548, pp. 8-9; สมบัติ จำปาเงิน, 2552, pp. 1-2)

1. อ่านเพื่อให้รู้ เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหา ซึ่งยังข้องใจอยู่ อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ เพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้แก่องค์กร ขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่ปัญหาทั้งโดยย่อและโดยละเอียด อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

โดยเฉพาะหรือเพื่อทำตัวรับตำราทั่วไป และอ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติในส่วนร่วม

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเรื่องราวที่ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นหรือเสนอผลของการค้นคว้าและทดลอง ผลของการวิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ความคิดเห็นของผู้อ่านกว้างขึ้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือความสนุกสนานบันเทิง เป็นการพักผ่อน ไม่เบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่ไม่เป็นวิชาการมากนักจะช่วยให้เกิดคลายความเคร่งเครียดจากงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้นหรือเรื่องระดับถึงขนาดเป็นวรรณกรรมและวรรณคดีต่าง ๆ

4. อ่านเพื่อความจรรโลงใจ ในบางครั้งมนุษย์มักพบกับปัญหาและอุปสรรคและความไม่สมหวัง การได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญ บุคคลที่ต้องฟันฝ่าอุปสรรค ในชีวิตจนกระทั่งชีวิตประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้อ่านที่หมดหวังในชีวิตมีกำลังใจดีขึ้น และสร้างความหวังใหม่ได้ต่อไป

5. อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงสังคม ผู้อ่านที่เป็นคนรักหนังสือหรือผู้รักการอ่านเป็นคนที่น่าคบหา เนื่องจากอาจเข้ากับคนต่างชั้นต่างระดับได้ง่าย ยิ่งเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ จากการอ่าน การฟัง และไม่มีนิสัยเลวร้ายอย่างอื่นอยู่ในกมลสันดานยิ่งเป็นที่น่านิยม การสนใจอ่านโดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องตัวจะทำให้มีความรู้กว้างขวาง มีทัศนคติที่ทันสมัยก็สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ง่ายและสามารถสื่อสารเข้าใจกัน อาจแสดงความคิดเห็นให้เป็นเรื่องที่น่าเชื่อถือ เป็นคนมีคุณค่าต่อหมู่คณะและต่อสังคม ทั้งสังคมเฉพาะกลุ่มและสังคมของประชาชนอีกด้วย

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ คนเรามีความต้องการแตกต่างกันไปซึ่งการอ่านหนังสือจะช่วยแนะแนวแก้ไขปัญหาได้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์ในการอ่าน ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะอ่านเพื่ออะไรทุกอย่างที่อ่านไปล้วนสามารถนำไปใช้ไปประโยชน์ในทั้งสิ้น

ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาตนเอง ซึ่งครอบคลุมหลากหลายด้าน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, p. 7) และ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, pp. 3-11) ให้ความสำคัญของประโยชน์ของการอ่านประกอบด้วย

1. เป็นการพัฒนาทางด้านสติปัญญา เพื่อให้เกิดความรู้และความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ ทำให้มีความรู้ ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้ผู้อ่านรอบรู้ ทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ การอ่านสื่อเหล่านี้ นอกจากจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้วยังจะได้ทราบ ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น การอ่านพจนานุกรม เพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น
4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุขความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิดและยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย เช่น การอ่านนิทาน นวนิยาย การ์ตูน เรื่องสั้น เป็นต้น
5. การอ่านสามารถทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่านสามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นความสำคัญของเรื่องและสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุผล เช่น การอ่านบทความ บทความ วิจารณ์ สารคดีเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เป็นต้น
6. เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ หรือใช้ในการพัฒนาอาชีพ ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่าและมีระเบียบแบบแผนที่ดีขึ้น เช่น การอ่านหนังสือธรรมะ กฎแห่งกรรม มงคลชีวิต สู้แล้วรวย ชีวิตประวัติ ผลงานของบุคคลดีเด่น เป็นต้น
7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ทุกโอกาส ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก มีข้อมูลต่าง ๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้ จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น เช่น การอ่านหนังสือสุขภาพเพื่อชีวิต นิตยสาร วารสารสุขภาพ หมอชาวบ้าน หนังสือการสร้างมนุษยสัมพันธ์ เพื่อนที่ดีที่ต้องอ่าน เป็นต้น

8. ช่วยพัฒนาจิตใจและความคิดให้เจริญงอกงาม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา

9. เป็นเครื่องมือใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ปฏิบัติ ไม่ว่าจะกับการพัฒนาอาชีพ หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน

จากประโยชน์ของการอ่านข้างต้น จะเห็นได้ว่าการอ่านมีประโยชน์มากมาย ทั้งเป็นการพัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ ความฉลาด ทันทต่อเหตุการณ์ ช่วยพัฒนาจิตใจ ความคิดให้เจริญงอกงาม ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจผู้อื่น เกิดความเพลิดเพลินมีความสุขใจการอ่าน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นนักเรียน นอกจากจะเน้นการเรียนรู้จากการอ่านแล้ว ยังสามารถพัฒนาทางด้านสติปัญญา ความรอบรู้ เพื่อส่งผลต่ออนาคตในภายภาคหน้าอีกด้วย

พฤติกรรมกรรมการอ่าน

พฤติกรรมกรรมการอ่าน เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสนใจในการอ่าน ความชอบอ่านหนังสือไม่ว่าประเภทใด โดยการฝึกฝน ชักชวน แนะนำ ตั้งแต่เยาว์วัยให้รักการอ่าน รู้จักเลือกอ่าน อ่านโดยมีความคิดไตร่ตรอง (สุขุม เฉลยทรัพย์, 2531, pp. 26-32) การแสวงหาหนังสือเพื่อการอ่าน สนใจอ่านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มความรู้ และรู้จักใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือ นอกจากความสนใจหรือความชอบแล้ว พฤติกรรมการอ่านจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว เนื่องจากเด็กจะสังเกตว่าพ่อแม่อ่านอะไร ขึ้นอยู่กับชุมชน โรงเรียน วัฒนธรรม และคุณลักษณะของตัวผู้อ่านเอง รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว การมีหนังสือไว้สำหรับอ่านในบ้าน ประเภทของหนังสือที่ซื้อหาไว้อ่าน และเหตุผลในการอ่านคืออะไร อ่านเพื่อความสนุกสนาน เพื่อความผ่อนคลาย โดยปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของแต่ละบุคคล ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) ความกังวล ความกล้าเสี่ยง และแรงจูงใจ (Aebersold & Field, 1997, p. 5; Brown, 2007, pp. 101-105; Robert Thibadeau, 2009, pp. 159-162; เครือวัลย์ ศุภะรัชฎเดช, 2552, p. 15; สุขุม เฉลยทรัพย์, 2531, pp. 127-128) ซึ่งความต้องการในการอ่านของผู้อ่านแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, pp. 47-54) ได้อธิบายเรื่องความสนใจและความต้องการในการอ่านของผู้อ่านวัยเรียน โดยเด็กวัย 8 – 12 ปี (ประถมศึกษาปีที่ 3 – ประถมศึกษาปีที่ 4) เด็กวัยนี้ จะเข้าใจคำเปรียบเทียบ เช่น “มีดีกว่า” “ใหญ่กว่า” เป็นต้น สนใจเรื่องเป็นจริงมากขึ้น เช่นเรื่องสัตว์ แต่ไม่ใช่สัตว์พูดได้ เด็กผู้ชายสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ การผจญภัย การต่อสู้ เรื่องมีจินตนาการกว้างไกล เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การทดลองง่าย ๆ ตามที่เรียนมาจากโรงเรียน เด็กผู้หญิงจะชอบการแต่งกายเสื้อผ้า การบ้านการเรือน ยังคงชอบเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

จะชอบเหมือน ๆ กัน เช่นวรรณคดี นิทาน นิยายสำหรับเด็กง่าย ๆ เกี่ยวกับเทพบุตร ชาดก สุภษิต คำพังเพยต่าง ๆ นิทานพื้นบ้าน เรื่องตลก การ์ตูนซ้ำซ้อน เข้าใจปัญหาสังคมบ้าง เรื่องศาสนาง่าย ๆ เช่นกฎแห่งกรรม เด็กในวัยนี้จะชอบอ่านหนังสือที่มีเรื่องและรูปเท่า ๆ กัน หรือรูปอาจจะลดน้อยลงได้ ลดรูปสีลงได้ เนื้อเรื่องยาวขึ้น สามารถอ่านเรื่องสารคดีง่าย ๆ รู้เรื่อง เรื่องตลกง่าย ๆ เข้าใจได้ดี เรื่องความรู้ต่าง ๆ วรรณคดีง่าย ๆ สำหรับวรรณคดียาก ๆ เช่นรามเกียรติ์ก็อ่านได้ แต่ไม่ค่อยเข้าใจคำศัพท์ สำหรับเด็กในวัยนี้บางคนทีอ่านหนังสือเก่งมักจะหันไปอ่านหนังสือในวัยถัดไปได้เป็นอย่างดี

เด็กวัย 12 - 14 ปี (ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย) เป็นเด็กก่อนวัยรุ่น ความสนใจในการอ่าน จะต้องกว้างขวางมากขึ้น ชอบเรื่องวิทยาศาสตร์ ชีวประวัติบุคคลสำคัญ เรื่องเด็กวัยเดียวกัน เรื่องโรงเรียน กีฬา งานอดิเรก สัตว์ แมลงต่างๆ เรื่องท้องถิ่น ประเพณี พื้นบ้าน เด็กวัยนี้จะรู้จักวินิจฉัยการอ่าน หาข้อเท็จจริงมาพิสูจน์ รู้จักค้นคว้าเพิ่มเติมในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้อยากเห็น เด็กชายจะสนใจ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ การทดลองต่าง ๆ เรื่องที่ขมวดปมให้คิด เรื่องผจญภัยในอวกาศ ประวัติศาสตร์ เกมคอมพิวเตอร์ ส่วนเด็กหญิงยังคงสนใจเรื่องในครอบครัว และเริ่มสนใจอ่านหนังสือนวนิยายรัก ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายชอบเรื่องสัตว์ เช่น แมลงและผีเสื้อมาก เด็กวัยนี้จะเข้าใจหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ดี นอกจากนั้นเด็กวัยนี้จะชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สังคม ประวัติศาสตร์ เกษตร การเพาะปลูก สุขภาพอนามัย โภชนาการ กีฬา วรรณคดี บทละคร คำประพันธ์ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา อาชีพ และเศรษฐกิจ เป็นต้น เด็กวัยนี้จะชอบหนังสือที่มีเรื่องมากกว่ารูป ส่วนมากจะชอบหนังสือขนาดฉบับกระเป๋ (Pocket book) ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน (Cartoon) และชอบอ่านนิตยสารมาก โดยเฉพาะนิตยสารที่มีเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เช่น นิตยสารกีฬา ดนตรี เป็นต้น การเลือกหนังสือให้เด็กวัยนี้อ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความนึกคิดของเด็กวัยนี้จะได้อิทธิพลมาจากสิ่งที่อ่าน

นอกจากนั้น สำนักงานโครงการส่งเสริมการอ่าน (กศน.) (2554, pp. 28-32) ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการอ่าน โดยการส่งเสริมการอ่านให้เหมาะสมกับความสนใจของแต่ละช่วงวัย ทั้งนี้ในการส่งเสริมการอ่าน ควรคัดเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตามช่วงวัยอายุ เพราะพฤติกรรมการอ่านของแต่ละวัยย่อมแตกต่างกัน โดยหนังสือที่เหมาะสมกับอายุ 10 - 12 ปี (วัยประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) คือ เด็กชายชอบอ่านหนังสือผจญภัย เรื่องโลดโผนและเรื่องประเภทเพิลิตเพิลิน เด็กหญิงชอบอ่านหนังสือประเภทเพิลิตเพิลิน เริ่มสนใจเรื่องน่ากลัว สยองขวัญ ผจญภัย นิยายวิทยาศาสตร์ เรื่องเหนือจริง ชอบอ่านเรื่องจริงของสัตว์เก่ง ๆ เช่น โลมาที่ช่วยชีวิตคน ชอบอ่าน

หนังสือชุดเล่มใหญ่ ๆ หนา ๆ ที่มีความต่อเนื่อง เช่น แฮรี่พ็อตเตอร์ ลอร์ดออฟเดอะริงส์ เพชรพระอุมา และหนังสือจินกालังภายใน เป็นต้น ชอบอ่านหนังสือและตามไปดูภาพยนตร์ที่สร้างจากหนังสือนามาเปรียบเทียบกัน เริ่มสนใจอ่านสัมภาษณ์บุคคลที่ประสบความสำเร็จ หรือคนเก่ง คนกล้าที่น่าสนใจ และบางครั้งอ่านหนังสือ “ดี ๆ” เล่มที่พ่อแม่แนะนำให้อ่านได้ และเริ่มมองหาแนวคิดด้านต่าง ๆ

พฤติกรรมการอ่านและความชอบอ่านหนังสือของแต่ละวัยย่อมส่งผลต่อแนวการส่งเสริมการอ่านตามช่วงอายุ ซึ่งแนวทางส่งเสริมการอ่านช่วงอายุ 7 – 12 ปี เป็นการอ่านเพื่อก่อร่างบุคลิกภาพเด็กอายุ 7 – 12 ปี หรือวัยประถมศึกษาชั้นนี้ มีการพัฒนาการเรียนรู้ในลักษณะของการอยากรู้ อยากเห็น ชอบทดลอง ชอบเล่น ต้องการความเป็นอิสระ และเริ่มมีบุคคลต้นแบบในดวงใจ หนังสือที่เหมาะสมกับเด็กประถมศึกษา จะเป็นหนังสือที่มีเรื่องราวสนุก เนื้อหาไม่ซับซ้อน มีจังหวะหรือคำซ้ำ ๆ ส่วนใหญ่ยังสนใจหนังสือภาพมากกว่าเนื้อหา หนังสือที่เหมาะสมกับเด็กประถมศึกษา จะเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาอิงกับชีวิตหรือความเป็นจริงมากขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น แฝงแง่คิดและทัศนคติที่ดีแก่เด็ก โดยอาจใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้ (พฤษ ส พหลกุลบุตร และวรุฒม์ นิमितยนต์, 2553, pp. 30-36)

1. กิจกรรมส่งรักด้วยหนังสือ เราสามารถนำเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ มาปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้ ซึ่งกิจกรรมนั้นจะทำให้เด็กรู้สึกสนุกและอยากอ่านหนังสือมากขึ้น
2. กิจกรรมเล่าไปฟังไป จะทำให้เด็กมีส่วนร่วมไปกับเรื่องที่จะนำมาเล่า ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปกับหนังสือและสามารถปรับเปลี่ยนเรื่องต่าง ๆ มาใช้
3. กิจกรรมหน้ากาก ส่วนใหญ่ทำจากกระดาษแข็ง โดยใช้รูปจากหนังสือนิทานหรือเรื่องที่ต้องการเล่า นามาวาดเป็นหน้ากากและระบายสีให้สวยงาม โดยใช้เล่นคู่กับการเล่าเรื่องหรืออ่านเรื่องจากหนังสือ
4. กิจกรรมหุ่นนิ้วมือ เป็นหุ่นขนาดเล็กสวมนิ้วมือและขยับไปมาแทน การเคลื่อนไหวของหุ่น ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ประกอบการเล่านิทาน
5. กิจกรรมหุ่นมือ หุ่นที่ทำเป็นตัวละครตามบทที่แสดง เช่น คน สัตว์ ทำตัวหุ่นจากผ้าหรือกระดาษเวลาที่แสดงใช้สวมที่มือ โดยมีนิ้วชี้ทำหน้าที่เป็นส่วนหัว นิ้วหัวแม่มือ และควบคุมการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ด้วยข้อมือ

จากสถิติการอ่านหนังสือของคนไทยปี 2557 – 2558 ในงานวิจัย “การศึกษาพฤติกรรมการอ่านและการซื้อหนังสือของคนไทย” คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์วิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและธุรกิจ ภายใต้ทุนสนับสนุนจาก สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (PUBAT) พบว่า ประชากรไทยอายุ 15 – 69 ปี อ่านเป็นประจำ ส่วนประเภทเนื้อหาที่ชอบอ่านอันดับหนึ่งคือ การ์ตูน/นิยายภาพ (ร้อยละ 34.4) เช่นเดียวกับการสำรวจการอ่านหนังสือของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2556 พบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อ่านหนังสือประเภทการ์ตูน/นิยายภาพ และจากการสำรวจการอ่านของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2558 พบว่า กลุ่มวัยเด็กอายุ 6 – 14 ปี มีอัตราการอ่านร้อยละ 90.7 และร้อยละ 62.2 อ่านหนังสือประเภทนวนิยายภาพ/การ์ตูน/นิยายภาพ หนังสืออ่านเล่นต่าง ๆ และจากสถิติการสำรวจการอ่านทำให้เห็นว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนชื่นชอบการอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบมากกว่าตัวอักษรอย่างเดียว ได้แก่ การ์ตูน นิยายภาพ (Graphic novels)

นิยายภาพ

นิยายภาพ หรือ อาจจะเรียกว่านวนิยายภาพ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะใช้ว่า นิยายภาพ เนื่องจากเป็นที่รู้จักแพร่หลายและเป็นคำที่ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นงานหนึ่งของกลุ่มงานบริการทางวิชาการและโครงการตามนโยบาย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการใช้และนำมาใช้เป็นกลุ่มหนังสือประเภทหนึ่งคือ กลุ่มหนังสือการ์ตูน และ/หรือ นิยายภาพ ในการประกวดหนังสือดีเด่นซึ่งได้จัดต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515

CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิยายภาพ เป็นกลุ่มเดียวกันกับการ์ตูน (Haynes, 2009, p. 10; "What are Graphic Novels?," [n.d.]) พัฒนามาจากการ์ตูนช่องซ้ำซ้อน (Comic Strip) ในหนังสือพิมพ์ฝรั่ง ซึ่งเป็นการ์ตูน 3 – 4 ช่องจบ เนื้อหาเป็นเรื่องซ้ำซ้อนในตอน ต่อมาเนื้อหามีเรื่องประเภทอื่นด้วย เช่น เรื่องผจญภัย เรื่องสืบสวน เรื่องรักใคร่ เป็นต้น มีความยาวหลายตอนจบ ทำให้มีผู้นำมารวมเป็นเล่ม ซึ่งต่อมาผู้เขียนการ์ตูนตีพิมพ์รวมเล่มโดยตรง ไม่ต้องผ่านการเป็นสคริปในหนังสือพิมพ์ก่อน กลายเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดใหม่ที่มีรูปแบบ เนื้อหา มีวิธีการสื่อสารในแบบเป็นของตนเอง และเรียกการ์ตูนประเภทนี้ว่า คอมิกส์ (Comics) ไม่เหมือนการ์ตูนแบบอื่น ๆ และไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องซ้ำซ้อน และต่อมาก็มีคำใหม่เกิดขึ้นคือ “Graphic novel” เพื่อเลี่ยงความสับสน ตรงกับที่คนไทยเรียกว่า นิยายภาพ (ศักดิ์ดา วิมลจันทร์, 2549, p. 8)

นิยายภาพจึงเป็นสื่อที่มีวิธีการสื่อสารในลักษณะพิเศษของตนเอง คือ เป็นสื่อที่ใช้ภาพนิ่งกับตัวหนังสือทำหน้าที่เล่าเรื่องแก่ผู้ดูไปพร้อม ๆ กัน โดยแบ่งเรื่องราวเป็นภาพย่อยหลายภาพเรียงกันไป มักมีคำพูดของตัวละคร หรือตัวการ์ตูนอยู่ในบอลลูน (Balloon) มีความซับซ้อนของการเล่าเรื่อง (storyline) จัดพิมพ์ด้วยกระดาษที่ดี และอยู่ในรูปเล่มหนังสือ สามารถอ่านจบเรื่องได้ในเล่มเดียว ผู้อ่านจะอ่านไปที่ละภาพ ร้อยเรียงเรื่องราวในความรับรู้ของตน นิยายภาพถือเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งซึ่งมีหลายประเภท (genre) เช่นเดียวกับวรรณกรรมรูปแบบอื่น ๆ แต่คนมักมองเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง (ชมนาด บุญอารีย์, 2555, p. 124; ศักดา วิมลจันทร์, 2549, p. 8) นิยายภาพไม่จำเป็นจะต้องมีเนื้อหาเพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียว แต่สามารถมีเนื้อหาเกี่ยวกับด้านใดก็ได้ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านการศึกษาพัฒนา เป็นต้น อย่างไรก็ตามสามารถเรียกได้ว่า Information Comics ซึ่งเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง (Kan, 2003, pp. 14-19; Lavin, 2013, pp. 31-43; Mary Jane, 2007, pp. 72-76; ศักดา วิมลจันทร์, 2549, p. 17)

นอกจากนั้นนิยายภาพยังอยู่ในรูปแบบของนิตยสารด้วย คือ มีกำหนดออกประจำ มีหลากหลายในเล่มเดียวกัน เรียกว่า นิตยสารการ์ตูนนิยายภาพ ซึ่งเริ่มมีขึ้นในประเทศญี่ปุ่นและเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้การ์ตูนนิยายภาพของญี่ปุ่นได้พัฒนาขึ้นอย่างที่ไม่เคยมีในประเทศใดเทียบเท่าซึ่งเป็นสื่อนิยายภาพที่วัยรุ่นนิยมอย่างสูงทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย เห็นได้จากปรากฏการณ์ทางด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ มีชื่อเรียกเป็นของตัวเองว่า มังงะ (Manga)

นิยายภาพถือเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมในมิติต่าง ๆ (ศักดา วิมลจันทร์, 2549, p. 12) ดังนี้

1. นิยายภาพเป็นสื่อที่เข้าถึงเด็กและวัยรุ่นได้ดี นิยายภาพสามารถกล่าวได้ว่าเป็นสื่อของกลุ่มเด็กและวัยรุ่นโดยเฉพาะ เพราะมีศักยภาพในการรับรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการอย่างสูง และเป็นกลุ่มวัยที่มีความสำคัญสำหรับอนาคตในการพัฒนาต่าง ๆ กับประเทศ

2. นิยายภาพส่งเสริมการอ่าน ภาษาในนิยายภาพมี 2 ภาษา คือ ภาษาภาพกับ ภาษาถ้อยคำ แต่ภาษาหลักคือภาษาภาพ ภาษาถ้อยคำในนิยายภาพจึงต้องสั้นกระชับเท่าที่จำเป็น และมักเป็นภาษาง่าย ๆ ผู้อ่านที่ไม่ชอบอ่านอะไรยาว ๆ ยาก ๆ ก็พออ่านได้ เพราะรู้เรื่องได้จากภาษาภาพเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้ที่ไม่อยากอ่านหนังสือได้คุ้นเคยกับการอ่านที่สั้นๆ สามารถส่งเสริมเป็นนิสัยรักการอ่าน

3. เป็นกิจกรรมสร้างปัญญา การอ่านเป็นกิจกรรมที่ทำให้สมองได้พัฒนาในทางปัญญาอย่างสูง เงื่อนไขคือการอ่านเป็นการสื่อสารที่มีการยืดหยุ่นสูงสุด จากฝ่ายผู้ส่งสารมีความยืดหยุ่นที่จะเสนอเนื้อหาได้ทุกประเภท ยืดหยุ่นในการเลือกใช้ภาษาภาพและถ้อยคำให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้รับสารได้หลากหลายระดับคุณภาพ

4. นิยายภาพช่วยเสริมสร้างจินตนาการ นิยายภาพมีวิธีการสื่อสารในแบบพิเศษที่แตกต่างจากสื่อต่าง ๆ ทั้งหมด นั่นคือ การเล่าเรื่องด้วยภาพนิ่งกับตัวอักษรที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งต้องใช้จินตนาการของผู้อ่านช่วยเติมต่อความหมายระหว่างการเดินทาง เพื่อให้ภาพนิ่งกลายเป็นประหนึ่งภาพเคลื่อนไหว และตัวอักษรอันเงียบเชียบก็เปล่งเสียงออกมา

5. เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม นิยายภาพ คือ รูปแบบหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) อันเป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นเอง มิได้เกิดจากการควบคุมบังคับ เป็นวัฒนธรรมที่เคลื่อนไหวต่อเนื่องยั่งยืน เป็นดัชนีชี้วัดระดับความคิดอ่าน (Mentality) ของคนในสังคม และเป็นปราการปกป้องวัฒนธรรมของเราได้ดีที่สุด

6. นิยายภาพใช้งานได้หลากหลาย คือ สามารถนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับด้านใดก็ได้ เช่น การศึกษา การตลาด การประชาสัมพันธ์ การพัฒนา อย่างที่เรียกว่า Information Comics ซึ่งเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง

จากความหมายและความสำคัญข้างต้น จึงสรุปได้ว่า นิยายภาพ หมายถึง นิยายภาพเป็นกลุ่มเดียวกับการ์ตูน มีความซับซ้อนของการเล่าเรื่อง ตัวอักษรน้อย สื่อความโดยใช้ภาพเป็นสำคัญ มีเนื้อหาเกี่ยวกับด้านใดก็ได้ ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ สามารถเป็นกิจกรรมสร้างปัญญา และส่งเสริมการอ่าน

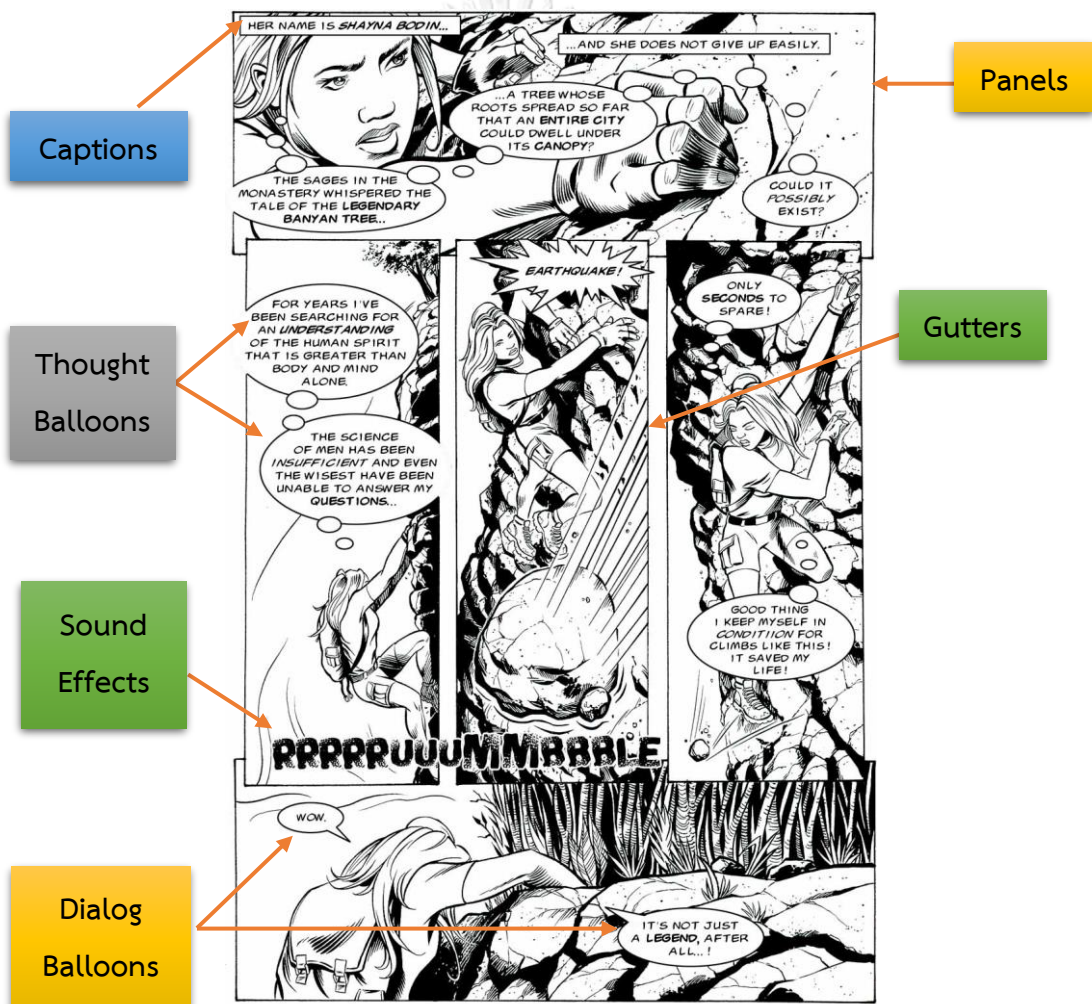
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

องค์ประกอบนิยายภาพ

นิยายภาพใช้ข้อความและภาพเพื่อนำเสนอข้อมูล ซึ่งใช้รูปแบบเช่นเดียวกับหนังสือการ์ตูน แต่จะแตกต่างจากหนังสือการ์ตูนในรูปแบบที่นิยายภาพมักมีเรื่องราวแบบสแตนด์อะโลนและมีพล็อตที่ซับซ้อนกว่า และการนำเทคนิคของภาพนิ่งแบบแอนิเมชันมาใช้ ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว (Crawford, 2004, pp. 26-28; ศักดา วิมลจันทร์, 2549, p. 38) โดยใน 1 หน้าของนิยายภาพจะมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. กรอบสี่เหลี่ยม (Panels) เป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าล้อมรอบ
2. ช่องว่าง (Gutters) ช่องว่างระหว่างกรอบสี่เหลี่ยมต่อเนื่องกันเป็นภาพเหตุการณ์

3. บทโต้ตอบภายในบอลลูน (Dialog Balloons) ระหว่างตัวละคร
 4. บอลลูนความคิด (Thought Balloons) เป็นความคิดของตัวละครนั้น ๆ ที่ไม่ได้พูดออกมา
 5. คำบรรยายภาพ (Captions) จะประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับฉากนั้นหรือสถานที่
 6. เสียงเอฟเฟกต์ (Sound Effects) ภาพเสียงที่แสดงถึงการเกิดเสียง เช่น ปัง!! โครม เป็นต้น
- นอกจากนั้นในนิยายภาพนี้ยังมีอีก 1 องค์ประกอบ ที่เป็นจุดเด่น คือ หน้าที่เป็นส่วนของหน้าความรู้ หรือหน้าของข้อความเพื่อทดสอบความเข้าใจที่ได้อ่านมาจนจบ

รูปภาพที่ 1 ตัวอย่าง องค์ประกอบนิยายภาพ

วิธีใช้พัดลมให้เต็มประสิทธิภาพ 200 เปอร์เซ็นต์

ในฤดูร้อนที่เพิ่งใกล้จะถึง จะเปิดแอร์ก็ลำบากยิ่งยวด แต่ก็หันไปเปิดพัดลมก็ไม่ได้ เพราะพัดลมที่ติดเอาไว้ข้างนอก จะเป่าอากาศที่ร้อนออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ แต่ถ้าเปิดพัดลมในห้องนอน จะเป่าอากาศที่ร้อนออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ

- วางพัดลมไว้ตรงหน้าต่าง**
การวางพัดลมไว้บริเวณหน้าต่างหรือระเบียง พัดลมที่ติดออกไปทางหน้าต่าง อากาศที่เป่าออกไปจะออกไปข้างนอก และอากาศที่ดูดเข้ามาจะเป่าออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ แต่ถ้าพัดลมที่ติดเอาไว้ข้างใน จะเป่าอากาศที่ร้อนออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ
- เปิดพัดลมขึ้นหาเพดาน**
ถ้าเปิดพัดลมขึ้นหาเพดาน อากาศที่ดูดเข้ามาจะเป่าพัดลมขึ้นหาเพดาน ทำให้พัดลมเป่าอากาศที่ร้อนขึ้นหาเพดาน
- เปิดพัดลมเบอร์กลางแทนเบอร์แรงสุด**
การเปิดพัดลมเบอร์แรงสุดอาจดูดีเหมือนเย็นมากกว่า แต่ลมแรงจะทำให้เวียนหัว ความร้อนในร่างกายที่สูงขึ้น ดังนั้นควรเปิดพัดลมเบอร์กลาง
- วางกระบุงรองอุณิณีเย็บบนมอเตอร์**
ถ้าเปิดพัดลมไว้บนกระบุงรองอุณิณีเย็บบนมอเตอร์ จะเป่าอากาศที่ร้อนออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ แต่ถ้าเปิดพัดลมไว้บนกระบุงรองอุณิณีเย็บบนมอเตอร์ จะเป่าอากาศที่ร้อนออกไปข้างนอกให้ไปไหนได้ไกลๆ
- วิธีพัดลมและที่ดูดความชื้นควบคู่กัน**
การใช้พัดลมกับที่ดูดความชื้นนั้นจะช่วยให้ลมเย็นและปรับอากาศ ไม่ให้ห้องมีความชื้นได้อย่างรวดเร็ว พัดลมจะช่วยดูดอากาศที่ชื้นในห้องนอน ช่วยลดอุณหภูมิได้ถึง 2-3 องศาเซลเซียส

หน้าความรู้

เข้าใจมากแค่ไหน

จำนวนเงินทั้งหมดมีบาท

1 จากรูปมีเงินทั้งหมดมีบาท

2. จำนวนเงิน 1,000,000.00 บาท

3. จำนวนเงินที่ถูกต้องลงใน

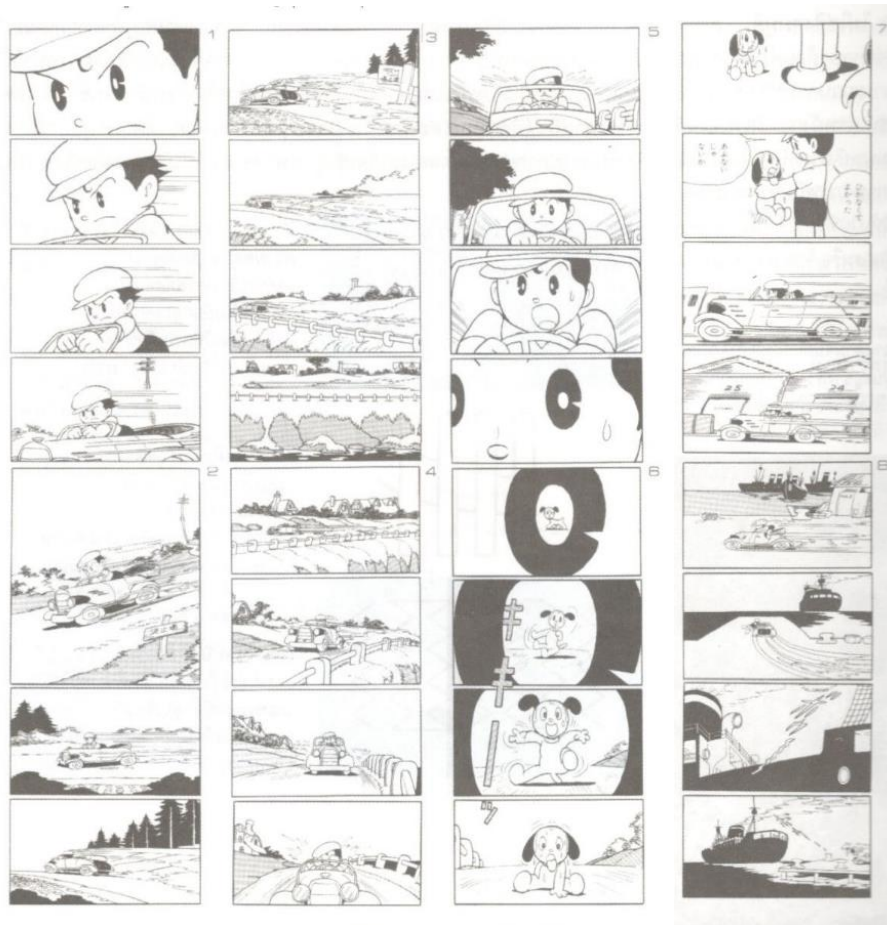
4. เรียงลำดับจำนวนที่มีค่ามากไปหาจำนวนที่มีค่าน้อย

5. เขียน 2 จำนวนข้างล่างนี้เป็นตัวเลขฮินดูอารบิก และดูว่ามี 0 ทั้งหมดกี่ตัว

6. ข้อใดต่อไปนี้ไม่มีค่ามากที่สุด

7. จำนวนที่มีค่ามากที่สุดและค่ามากที่สุดเท่ากัน

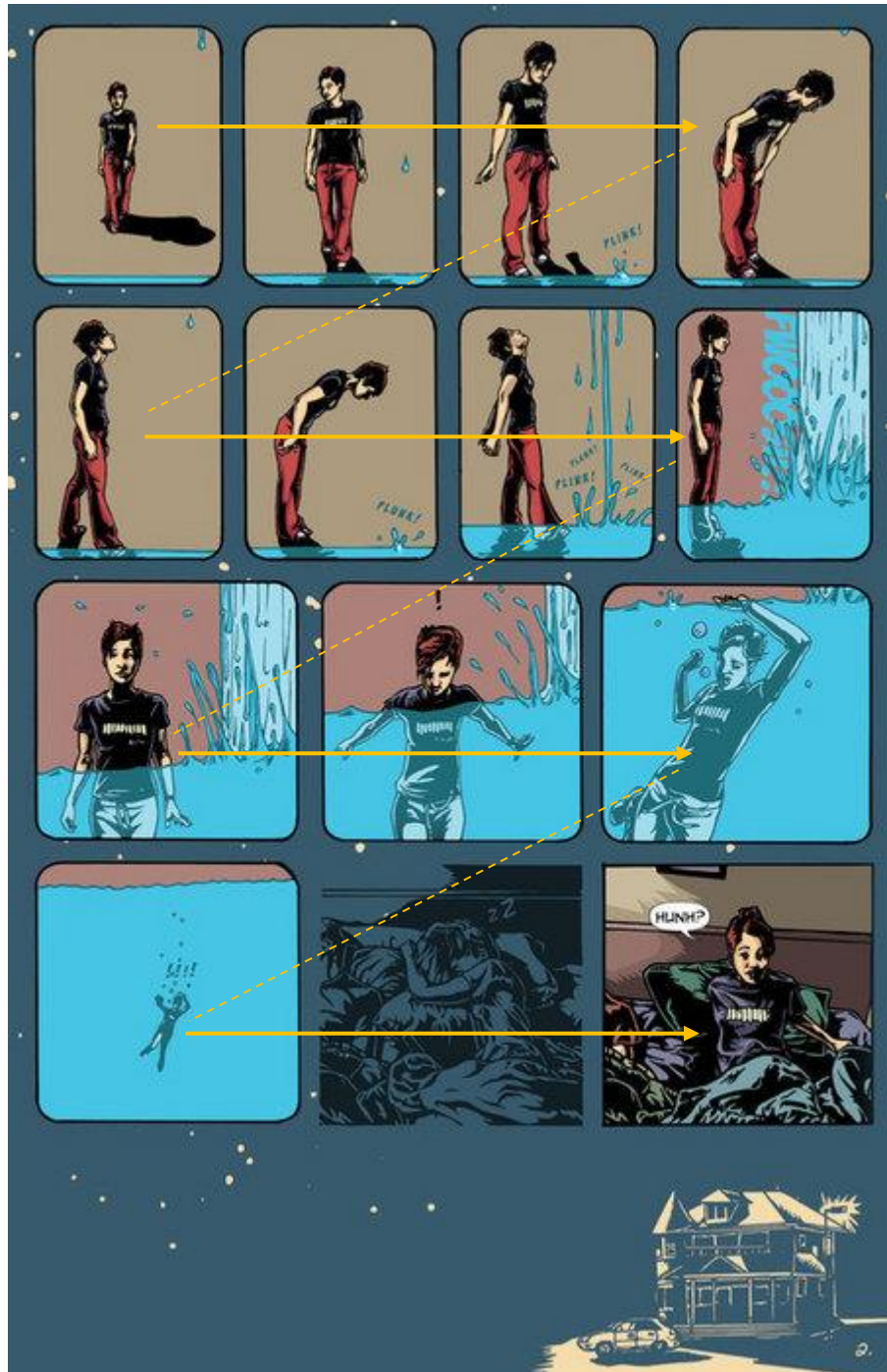
รูปภาพที่ 2 ตัวอย่าง ส่วนของหน้าความรู้และข้อคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ

รูปภาพที่ 3 ตัวอย่าง เทคนิคของภาพนิ่งแบบแอนิเมชัน

วิธีการอ่านนิยายภาพ

นิยายภาพมีวิธีการคือ จากซ้ายไปขวา ตามภาพ

รูปภาพที่ 4 ตัวอย่าง วิธีการอ่านนิยายภาพ

การรับรู้ด้วยภาพ

การสื่อสารของนิยายภาพ คือ การเล่าเรื่องด้วยภาพวาดเป็นช่อง ๆ เรียงต่อกัน ในแต่ละช่อง ก็มีภาพวาดเหตุการณ์ของเรื่องที่เล่า มีตัวละคร มีคำพูดของตัวละครเป็นตัวหนังสืออยู่ในบอลลูก การอ่านนิยายภาพเป็นการอ่านทั้งภาพและตัวหนังสือสลับกันไปมา เปรียบได้กับการส่งสาร และการรับสาร เรียกว่า การสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย ภาษาภาพ กับภาษาถ้อยคำ ดังนี้ (ศักดา วิมลจันทร์, 2549, pp. 31-33)

1. ภาษาภาพ (Visual Language) หมายถึง ภาพที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบของทัศนธาตุ ซึ่งใช้ หลักการจัดองค์ประกอบ หรือเทคนิคที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นภาษาภาพขึ้นมา ภาษาภาพ ที่ปรากฏในความนึกคิดหรือโดยการเห็นอาจมีรูปแบบที่ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยกับสิ่งที่เห็น รสนิยม สภาพแวดล้อมของผู้ดูหรือผู้รับสาร อย่างไรก็ตามเป้าหมายของภาษาภาพ คือ ต้องการให้ผู้ดูหรือผู้รับสารได้มีความเข้าใจตรงกัน มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมภาษาอื่นที่อาศัยการมองเห็น ได้แก่ ภาษาสีหน้า ภาษาท่าทาง ภาษาเสื้อผ้า ภาษาวัตถุ ภาษาใบ้ (มือ) เป็นต้น ภาษาภาพจึงเป็นภาษาธรรมชาติ คือ ผู้อ่านสามารถรู้ความหมายจากมองเห็น และการดูได้เองตามธรรมชาติ

2. ภาษาถ้อยคำ คือ ภาษาที่แบ่งสารออกเป็นคำ ๆ แล้วนำมาร้อยต่อกันเป็นประโยค เป็นใจความ เป็นเรื่อง โดยภาษาถ้อยคำมี 4 รูปแบบ คือ เสียงพูด ตัวอักษร รหัสนูน และภาษามือ ส่วนใหญ่เป็นภาษาถ้อยคำจะต้องกระชับสั้น และได้ใจความ

ประเภทของนิยายภาพ

นิยายภาพสามารถจัดแบ่งประเภทได้หลากหลายแบบ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากลักษณะของเนื้อหา (Crawford & Weiner, 2010, pp. 26-28; Fletcher-Spear et al., 2005, pp. 37-44) 8 ประเภท ได้แก่

1. ตลกขบขัน (Comedy) เป็นเรื่องที่เน้นชอบความขบขันเป็นหลักอาจจะหยิบมาจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันปัจจุบัน ใช้คำพูดหรือกิริยาท่าทางล้อเลียนจะให้ผู้รู้รู้สึกขบขัน เช่น เรื่อง Club ของ มาโกโตะ โคบายาชิ ซีรีส์ 9Supernatural Law ของ Batton Lash เรื่อง Boneyard ของ Richard Moore เรื่อง ชุด ครอบครัวตึงหนืด ของ ลี บงกี, อัน ยองจู, ลี ซึงฮี, อิม ยองเจ, คิม ฮยุนซู, ควอน ชัน-โฮ, ลิม คังแจ, ซอย ชงทุก, ซ็อน แจอุน, คัง จุนฮุน, เชว บองซัน, ลี ยอน, ลี ฮันแจ, ลี บองกี, อีรัม, ยุน-ซู คิม และ Story box เป็นต้น

2. จินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy) เป็นเรื่องที่มีเค้าโครงหรือเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์ หรือเรื่องเหนือจริง เรื่องที่แต่งขึ้นในโลกที่ไม่มีจริง เช่น เรื่อง Sandman ของ Neil Gaiman ซีรีส์ Bone ของ Jeff Smith เรื่อง Astro boy ของ Osamu Tezuka เรื่อง ไซอิ๋ว ของ Lee Bum-Gi เรื่อง ล่า ฟลอรา โรงเรียนป่วนก๊วนเจ้าหญิง ของ อี.คิ.ว.พลัส ครีเอชัน และ Space Salmon Studio เป็นต้น

3. นิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมา เรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และมีคุณค่าเป็นประโยชน์ รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้อง ศิลปะและวัฒนธรรม เช่น เรื่อง From Hell: Being a Melodrama in Sixteen Parts เรื่อง mad prophet เรื่อง Buddha ของ Osamu Tezuka เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในไทย ของ Gomdori Co., เรื่อง เหตุการณ์สำคัญในรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ของ ภาณุมาศ กฤษสมัย เป็นต้น

4. สยองขวัญ (Horror) เป็นเรื่องที่เสนอเรื่องสยองขวัญระทึกขวัญเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด ปีศาจ สัตว์ร้าย เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้ว จะเกิดความสยดสยอง ความน่าสะพรึงกลัว เช่น เรื่อง Out There: The Evil Within ของ Brian Augustyn เรื่อง Buffy the Vampire Slayer เรื่อง Fray ของ Joss Whedon เรื่อง Courtney Crumrin and the Night Things ของ Ted Naifeh เรื่อง ผีไทย ของ นที ศศิวิมล เรื่อง ผีเอเชีย ของ Yim Kang-Jae เป็นต้น

5. เรื่องลึกลับ (Mystery) หรืออาชญากรรม จะเน้นการสืบสวนสอบสวน มีปริศนา การคลาไคล ปมปัญหาเป็นหลัก การสืบคดีความ การค้นหาสิ่งที่ซ่อนเร้น เช่น เรื่อง 100 Bullets series ของ Brian Azzarello เรื่อง Whiteout: Melt ของ Greg Rucka เรื่อง การิน จูเนียร์ ไขคดีความรู้โลกเร้นลับ ของ เปียกปูนดำ สตูดิโอ และคณะ เรื่อง เซอร์ลોક โฮมส์ ของ Geun Lee เป็นต้น

6. นวนิยายสมจริง (Realistic Fiction) เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นของความเป็นจริงไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด เหมือนมีตัวตนจริง ๆ ไม่แต่งเติมสีสัน สะท้อนลักษณะสมจริงของมนุษย์ปุถุชน เพื่อแสดงให้เห็นแก่นแท้ของชีวิตในสังคม เช่น เรื่อง Short Program ของ Mitsuru Adachi เรื่อง Blankets: An Illustrated Novel เรื่อง ไม่ยากถ้าอยากพิชิตเกรด A ของ Hwang Eun-young เรื่อง กบนอกกะลา เล่ม 1 นักบินรบภารกิจเหนือฟ้า ของ Polygon Wizard เป็นต้น

7. แนวรัก (Romance) เน้นความรักเป็นแก่นหรือสาระสำคัญของเรื่อง ใช้ความรักเป็นเหตุจูงใจให้เกิดเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง เช่น เรื่อง Blue Monday ของ Chynna Clugston เป็นต้น

8. นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) เป็นเรื่องที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยมากจะเป็นการเรื่องเกี่ยวกับการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์ การทดลอง การค้นพบ

หลักฐาน ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ วิทยาการใหม่ ๆ เช่น เรื่อง Mai the Psychic Girl ของ Kazuya Kudo เรื่อง Akira ของ Otomo Katsuhiro เรื่อง Geisha ของ Andi Watson เรื่อง เอาชีวิตรอดในแดนน้ำแข็ง ของ Choi Duk-hee เรื่อง Why? เทคโนโลยีอวกาศ ของ Hwang Geon-Gi เรื่อง แก๊งซ่าท้าทดลอง 7 : เจาะลึกร่างกายมนุษย์ ของ Gomdori co., เป็นต้น

นอกจากนั้นจากการสำรวจเบื้องต้นของผู้วิจัย พบว่า มีนิยายภาพอีก 1 ประเภท คือ นิยายภาพวิชาการ โดยนำเรื่องที่มีเนื้อหาเชิงวิชาการมาทำเป็นนิยายภาพ และเป็นโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อดึงดูดความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย เช่น เรื่อง รู้เก็บ รู้ใช้ ระดับประชาชนทั่วไป ของ งามอาจ จิระอร ในโครงการประกวดการ์ตูนนิยายภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจัดขึ้นเพื่อถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการออมผ่านวรรณกรรมรูปแบบหนังสือการ์ตูนนิยายภาพ เรื่อง ในหลวงของเรา ของ กองบรรณาธิการ สำนักพิมพ์ แอปป์คิดส์ เรื่อง โดเรมอนสอนคณิตศาสตร์ : การแก้ไขปัญหาโจทย์ ของ โคบายาชิ คันจิโร เรื่อง โรงเรียนสร้างคนดี : แนนยามั่นใจในตนเอง ของ Cheon Keun-Ah เป็นต้น

เนื้อหาของนิยายภาพ

เนื้อหาของนิยายภาพยังไม่มีหลักเกณฑ์การแบ่งประเภทอย่างชัดเจน งานวิจัยของปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ได้ศึกษาและปริทัศน์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยได้จำแนกเนื้อหาของการ์ตูนออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) แนวรักหวานแหวว 2) แนวกีฬา – ผจญภัย 3) แนวทำอาหาร 4) แนวการต่อสู้ – สืบสวนสอบสวน และ 5) แนววิทยาศาสตร์ – ภูตผี

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยจากการสำรวจการใช้อีบุ๊ก (eBook) ในห้องสมุดโรงเรียนของสหรัฐอเมริกาในระดับประถม/มัธยม (K-12) ปี 2014 ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 17 ประเภท (School Library Journal, 2014, p. 57) ได้แก่ 1) สัตว์ 2) วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี 3) ชีวิตประวัติ 4) ประวัติศาสตร์ 5) กีฬา 6) ธรรมชาติ 7) เทพนิยาย 8) ตลกขบขัน 9) ภูมิศาสตร์ท่องเที่ยว 10) สถานการณ์ทางสังคม 11) งานฝีมือ / งานอดิเรก 12) สุขภาพ 13) วรรณคดี วรรณกรรมหรืองานเขียนต่าง ๆ 14) อาชีพ การทำงาน ความรู้ในหน้าที่ 15) ภาษา 16) การคมนาคมขนส่ง และ 17) การศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ของการสำรวจการใช้อีบุ๊ก (eBook) ในห้องสมุดโรงเรียนของสหรัฐอเมริกาในระดับประถม/มัธยม (K-12) ปี 2014 แต่เมื่อจัดกลุ่มเปรียบเทียบเนื้อหาของนิยายภาพจากการสำรวจ พบว่า สามารถแบ่งเนื้อหาออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. สัตว์ เกี่ยวข้องกับการศึกษาสิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์ ภาวะการเอาตัวรอด การเจริญเติบโต การสืบพันธุ์ การดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เช่น เรื่อง เอาชีวิตรอดในแดนไดโนเสาร์ เรื่อง Why? : สัตว์ เป็นต้น

2. วิทยาศาสตร์ / คณิตศาสตร์ / เทคโนโลยี เป็นเรื่องที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สามารถนำวิทยาการที่นำเอาความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ อุตสาหกรรม การดำรงชีวิต ปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์ เช่น เรื่อง Why? : พืช เรื่อง Why? : การทดลอง เรื่อง โดเรมอนสอนคณิตศาสตร์ : พิชิตโจทย์แสนสนุก เป็นต้น

3. ชีวิตประวัติ เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข้อมูล เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล ประวัติชีวิตบุคคล เช่น เรื่อง Who? : มารี กูรี เรื่อง เหตุการณ์สำคัญในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เป็นต้น

4. ประวัติศาสตร์ เรื่องราวว่าด้วยความเป็นไปของคน สถานที่ เหตุการณ์ที่เป็นมาหรือเรื่องราวของประเทศชาติเป็นต้นตามที่เป็นที่กึกก้องไว้เป็นหลักฐาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในเปอร์เซีย เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในเมโสโปเตเมีย เรื่อง เล่าเรื่องพงศาวดารอยุธยา เป็นต้น

5. กีฬา กิจกรรมหรือการเล่นที่มีกฎกติกากำหนด เพื่อความสนุกเพลิดเพลินผ่อนคลาย ความเครียด หรือเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง และอาจใช้เป็นการแข่งขันเพื่อความบันเทิง เช่น เรื่อง ผจญภัยบนบอลลูน: ชุด Sport Science Explorer เป็นต้น

6. เรื่องตลกขบขัน เป็นเรื่องที่เน้นความขบขันเป็นหลัก สามารถเกิดได้จากชีวิตประจำวัน การล้อเลียน การหยอกล้อ เช่น เรื่อง ครอบครัวตึงหนืด ตอน ภารกิจดีตสุดฮา เป็นต้น

7. สุขภาพ เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษา การทำนุบำรุงร่างกาย เพิ่มความแข็งแรงให้ตนเอง เช่น เรื่อง ไม่อยากถ้าอยากสุขภาพดีด้วยโยคะ เป็นต้น

8. อาชีพ การทำมาหากิน หาเลี้ยงชีวิต ครอบคลุมการทำงาน ความรู้ในหน้าที่ หนทางการจะก้าวไปสู่อาชีพนั้น ๆ เช่น เรื่อง กบนอกกะลา ตอน ดิดปีกฝัน พนักงานต้อนรับบนฟ้า เรื่อง กบนอกกะลา ตอน นักบินเส้นทางทำฝัน เรื่อง กบนอกกะลา ตอน กว่าจะเป็นวิศวกร เรื่อง กบนอกกะลา ตอน กว่าจะเป็นหมอ เรื่อง ไม่อยากถ้าอยากเป็นเซฟ เป็นต้น

9. ภาษา ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ความเป็นมาของภาษาทั้งภาษาพูด ภาษาเขียนในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจ เช่น เรื่อง ไม่ยากถ้าอยากเก่งภาษาอังกฤษ เป็นต้น

10. คมนาคมขนส่ง เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายคน สัตว์ สิ่งของ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ความเป็นมา จุดเริ่มต้นของการขนส่ง เช่น กบนอกกะลา ตอน เครื่องบิน ความรู้สู่ท้องฟ้า กบนอกกะลา ตอน เครื่องบินป้ายแดง เป็นต้น

11. ภูมิศาสตร์ / ท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสังคมที่ปรากฏในดินแดนต่าง ๆ ของโลก การเดินทางเพื่อการพักผ่อน เช่น เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในไทย เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในฝรั่งเศส เป็นต้น

ภาษาของนิยายภาพ

นิยายภาพโดยส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย ทั้งนิยายภาพที่จัดทำโดยคนไทย และนิยายภาพที่ทางสำนักพิมพ์ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศมาแปลไม่ว่าเป็นญี่ปุ่น เกาหลี หรือสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นยังมีนิยายภาพที่เป็นภาษาต่างประเทศแต่มีเป็นจำนวนน้อย

อย่างไรก็ตาม เยาวชนส่วนใหญ่นิยมอ่านนิยายภาพเป็นภาษาไทยมากกว่า จากการสำรวจเบื้องต้นโดยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักพิมพ์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครรวมถึงจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดในร้านหนังสือแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิยายภาพภาษาต่างประเทศไม่เป็นที่นิยมอ่าน สื่อซึ่งนำเข้ามาจำหน่ายมีน้อย และราคาสูงกว่าภาษาไทย นอกจากนั้นนิยายภาพภาษาต่างประเทศที่จะนำเข้ามาจำหน่ายมีเฉพาะสำหรับผู้อ่านที่เป็นลูกค้าประจำ

พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ

นิยายภาพมีประเภทและเนื้อหาที่หลากหลาย การเลือกอ่านนิยายภาพจึงขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการอ่านซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสนใจและความชอบในการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นนิยายภาพประเภทใดหรือเนื้อหาอย่างไร เพื่อนำประโยชน์จากสิ่งที่อ่านให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง (Otto, 1970, pp. 221-231) พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพจึงประกอบด้วย เหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่อ่าน และเวลาที่อ่านนิยายภาพ

เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอว.) (2551) ได้ศึกษาโครงการวิจัยทัศนคติและพฤติกรรมการอ่านคนไทย ในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านของเยาวชน พบเหตุผลหรือปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กชอบการอ่านหนังสือและการเลือกอ่านหนังสือ คือ เริ่มต้นจากการได้รับประสบการณ์ที่ดีในวัยเยาว์ โดยเริ่มต้นจากสังคมครอบครัว สังคมเพื่อน ประสบการณ์อ่านต่อครูในวัยเรียน และสุดท้ายคือประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับการอ่านหนังสือ

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2544, pp. 7-8) ให้ความสำคัญของเหตุผลในการอ่านว่าเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถกำหนดทิศทางการอ่านได้ถูกต้อง เลือกหนังสือและกลวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสม ในการอ่านนั้นผู้อ่านอาจจะมีเหตุผลที่อ่านอย่างกว้าง ๆ หรืออาจจะมีเหตุผลที่อ่านอย่างละเอียดก็ได้ โดยเหตุผลในการอ่านมีดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้ข่าวสาร เป็นการอ่านเพื่อความรู้ ความเข้าใจ เหตุการณ์และปัญหาต่าง ๆ รอบด้านซึ่งผู้อ่านอาจจะต้องอ่านอย่างวิเคราะห์ วิจัยและใช้วิจารณญาณแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หนังสือที่ผู้อ่านจะเลือกได้ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น
2. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อศึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านนั้น และผู้อ่านอาจจะต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านนั้นพอสมควรจึงจะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อประกอบอาชีพ เป็นการอ่านเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาอาชีพให้ดีขึ้น ผู้อ่านอาจจะเลือกอ่านสารคดี บทความหรือตำราวิชาชีพนั้นโดยตรง
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน การอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านเพื่อผ่อนคลายความบันเทิงใจ เป็นการอ่านที่ไม่ต้องใช้การพิจารณาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านเพื่อหาความสุขให้กับชีวิต เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น ร้อยกรอง เป็นต้น
5. อ่านเพื่อบำบัดความทุกข์ใจ เป็นการอ่านเพื่อช่วยบรรเทาความทุกข์ หรือเข้าใจปัญหาบางประการได้ อย่างน้อยใช้หนังสือเป็นเพื่อนเพื่อผ่อนคลายความเหงา หรือให้ข้อคิดในบางประการเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เช่น การอ่านบทความ สารคดีชีวประวัติ หนังสือเกี่ยวกับศาสนา คำสอนต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีเหตุผลที่อ่านนิยายภาพ อื่น ๆ อีกคือ สมาชิกในครอบครัวร่วมทำกิจกรรมการอ่านหนังสือกับลูก ชื้อหนังสือที่มีรูปเล่ม มีสีสันสวยงามให้ เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่านเพื่อนแนะนำให้อ่าน ได้รับมอบหมายให้อ่าน ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม เป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด

เป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม จัดทำโดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง มีชื่อเรื่องและเนื้อหาน่าสนใจ เข้าใจง่าย รวมทั้งภาพประกอบที่สวยงาม

วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน

ในการได้นิยายภาพมาอ่าน เด็กมีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านแตกต่างกันและหลากหลายวิธี เป็นไปตามสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย สังคม การศึกษา การเลี้ยงดู และเศรษฐกิจ ซึ่งวิธีการที่ได้มาจากซื้อ การเช่า หรือการยืม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การซื้อ การสั่งซื้อผ่านร้านจำหน่ายหนังสือทั่วไป เช่น ร้าน SE-ED (ซีเอ็ด) ร้าน B2S (บีทูเอส) ร้านนายอินทร์ ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้านแว่นแก้ว (นานมีบุ๊คส์) งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติและงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ เป็นต้น หรือการสั่งซื้อหนังสือออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ booksmile (www.booksmile.co.th) เว็บไซต์ นานมีบุ๊ค (www.nanmeebooks.com) เว็บไซต์ readery (<https://readery.co>) เว็บไซต์ bookonline (<http://www.booksonline.in.th/home.php>) เป็นต้น

2. การเช่า จากร้านให้เช่าหนังสือ โดยจะมีค่าบริการในการเช่าหนังสือแตกต่างกันไปในแต่ละร้าน ขึ้นอยู่กับการจัดประเภทของร้านเช่านั้น ๆ

3. การยืม โดยอาจจะยืมจากบุคคล เช่น เพื่อนญาติ พี่น้อง เป็นต้น หรือการยืมจากห้องสมุดของโรงเรียน หรือห้องสมุดอื่น ๆ

สถานที่อ่านนิยายภาพและเวลาที่อ่านนิยายภาพ

เด็กและเยาวชนสามารถอ่านนิยายภาพได้จากสถานที่ต่าง ๆ ที่มีนิยายภาพ ทั้งจากการให้บริการของห้องสมุดโรงเรียน บริเวณโรงเรียน ที่บ้าน บนรถระหว่างเดินทาง สวนสาธารณะ หรือร้านหนังสือ โดยสถานที่อ่านจะส่งผลต่อระยะเวลาในการอ่านว่าสามารถอ่านได้มากน้อยเพียงใด งานวิจัยของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ได้ศึกษาและปรัศนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิตมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมักใช้ช่วงเวลาในการอ่านนิยายภาพในวันที่เรียนวันหยุด และระหว่างเดินทาง สำหรับในวันที่เรียนนักเรียนอ่านในช่วงก่อนเข้าเรียน พักกลางวัน และหลังเลิกเรียน

นิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน

ในสหรัฐอเมริกาช่วงต้นของทศวรรษที่ 1990 เริ่มมีการจัดทำให้มีการบริการหนังสือนิยายภาพในห้องสมุดประชาชน และหลังจากปี ค.ศ. 2000 นิยายภาพได้รับความนิยมรับมากยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันห้องสมุดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชนมีการจัดเก็บ จัดหา ให้บริการนิยายภาพอย่างกว้างขวาง โดยมีห้องสมุดที่จัดเก็บรวบรวมนิยายภาพโดยเฉพาะคือ หอสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress) และในปี ค.ศ. 2005 สมาคมห้องสมุดอเมริกัน ได้มีการจัดพิมพ์หนังสือ Graphic Novels Now : Building, Managing, and Marketing a Dynamic Collection และหนังสือ Graphic Novels: Everything You Need to Know เขียนโดย Paul Gravett เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหา ส่งเสริมการใช้ และให้บริการนิยายภาพในห้องสมุด (Ellis & Highsmith, 2013, pp. 21-44; Gravett, 2005; Serchay, 1998, p. 37; ชมนาด บุญอารีย์, 2555, pp. 128-131)

สำหรับในประเทศไทย ยังไม่มีการจัดหานิยายภาพในห้องสมุดโดยเฉพาะ แต่มีการจัดหาร่วมกับหนังสือ อื่น ๆ นอกจากนั้นห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ได้จัดหานิยายภาพเสริมเข้ามาเป็นหนังสือสำหรับเด็ก เนื่องจาก ส่งผลความน่าสนใจของเนื้อหา ภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม ให้สามารถดึงดูดความสนใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น และทางสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ได้ซื้อลิขสิทธิ์หนังสือนิยายภาพมาแปลเพื่อจัดจำหน่ายจากทั้งประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี โดยปัจจุบันสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ได้ริเริ่มการจัดทำนิยายภาพที่ผลิตโดยคนไทยเพิ่มมากยิ่งขึ้น

นิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีการจัดให้บริการหนังสือนิยายภาพประมาณ 20% ของหนังสือทั้งหมด หรือมากกว่า 7,000 เล่ม ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมทุกสาขาวิชา ส่วนใหญ่นิยายภาพที่ให้บริการในห้องสมุดเป็นนิยายภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ เนื่องจากในห้องตลาดมีนิยายภาพทางด้านนี้เป็นสำคัญ มีการให้บริการโดยใช้การจัดหมวดหมู่หนังสือ ระบบทศนิยมดิวอี้ (Dewey Decimal Classification) เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนคุ้นเคย และสามารถสืบค้นสารนิเทศได้คล่องแคล่ว เป็นการปลูกฝังเรื่องการสืบค้น มีส่วนให้บริการนิยายภาพโดยเฉพาะ ทั้งนิยายภาพยังเป็นที่ยอมรับสำหรับนักเรียน การเข้าถึงของนักเรียนเป็นไปอย่างง่าย

บริการของห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม (พิชญกิตติ์ ถิ่นเมือง ปักษ์, 2560) ดังนี้

1. บริการทรัพยากรสารสนเทศ

ห้องสมุดมีทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลายและครอบคลุมกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกสาขาวิชา ประกอบไปด้วย หนังสือทั่วไปทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ วารสาร หนังสืออ้างอิง แบบเรียน คู่มือการสอน รายงานการวิจัยและรายงานการประชุม สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา และคอลเลกชันพิเศษ คือ นิยายภาพ

2. บริการยืม – คืน

- อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตฝึกสอน สามารถยืมได้จำนวน 7 เล่ม 7 วัน
- ป.1 (เฉพาะภาคปลาย) สามารถยืมได้จำนวน 1 เล่ม 1 วัน
- ป.2 สามารถยืมได้จำนวน 1 เล่ม 1 วัน
- ป.3 สามารถยืมได้จำนวน 2 เล่ม 2 วัน
- ป.4 สามารถยืมได้จำนวน 3 เล่ม 3 วัน
- ป.5 สามารถยืมได้จำนวน 4 เล่ม 4 วัน
- ป.6 สามารถยืมได้จำนวน 4 เล่ม 4 วัน

3. บริการห้องสมุดอาจารย์

เป็นแนวคิดห้องสมุดในห้องสมุด (Magnet Library) ซึ่งเป็นห้องที่จัดไว้สำหรับคณาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับค้นคว้าและทำการวิจัย มีทรัพยากรสารสนเทศประเภทการศึกษาและการสอน แบบเรียน รวมทั้งรายการวิจัยไว้บริการ

4. บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า

บริการเพื่อสนับสนุนให้นักเรียน อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ได้ใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเต็มที่ ห้องสมุดจึงจัดเตรียมบริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า เพื่อนำผู้ใช้บริการไปสู่ข้อมูลที่ต้องการ ด้วยรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

- ติดต่อบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดโดยตรง ที่เคาน์เตอร์บริการยืม – คืน

- E-mail : libsatitchula@hotmail.com และหมายเลขโทรศัพท์ 0-2218-2740 (หมายเลขภายใน 82740)

- กระดานถามตอบ <http://library.satitchula.org/webboard.php>

5. บริการห้องเรียนและโสตทัศนวัสดุสำหรับการเรียนการสอน

ให้บริการห้องหมายเลข 2 – 4 ประกอบไปด้วยคอมพิวเตอร์และโทรทัศน์สำหรับใช้ในการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเท่านั้น อาจารย์ประจำวิชาสามารถขอใช้ห้องและกรอกรายละเอียดการจองได้ที่เคาน์เตอร์บริการยืม – คืน

6. บริการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการค้นคว้า

เพื่อให้การอ่านหนังสือควบคู่ไปกับการใช้คอมพิวเตอร์ (อ่านไปค้นไป) ห้องสมุดจัดเตรียมคอมพิวเตอร์สำหรับให้นักเรียนใช้ในการค้นคว้า มีทั้งหมดจำนวน 10 เครื่อง ให้บริการที่ห้องหมายเลข 6

7. บริการสื่อมัลติมีเดียและโดมทรรษาพาเพลิน

สารคดี ภาพยนตร์ และการ์ตูนเสริมความรู้ ได้รับการคัดสรรและรวบรวมมาให้บริการในรูปแบบ CD และ DVD เพื่อให้บริการภายในห้องสมุด โดยจัดฉายภายในโดมทรรษาพาเพลิน 1 วัน/เรื่อง ให้บริการตั้งแต่เวลา 12.00 – 16.30 น. และยังสามารถยืมสื่อมัลติมีเดียเพื่อรับชมภายนอกห้องสมุดได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

8. บริการจดหมายข่าวอิเล็กทรอนิกส์

ผู้ใช้บริการจะได้รับข่าวสาร กิจกรรม และความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของห้องสมุดด้วยจดหมายข่าวผ่านทางเว็บไซต์ <http://library.satitchula.org/content> โดยออกให้บริการเดือนละ 1 ฉบับ ประกอบไปด้วย

- จดหมายข่าวห้องสมุดสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่
- ข่าวห้องสมุดสำหรับนักเรียน
- จดหมายข่าวนักเรียน ฉบับแนะนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การคัดเลือกนิยายภาพของห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เนื้อหา มีความทันสมัย
2. ภาษาที่ใช้ เป็นภาษาสุภาพ
3. มีภาพประกอบเหมาะสม

นอกจากนั้น นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการคัดเลือก โดยให้นักเรียนแนะนำนิยายภาพที่ต้องการ และคัดเลือกจากสำนักพิมพ์แนะนำให้ห้องสมุดโรงเรียน

ตัวอย่างนิยายภาพในแต่ละหมวด

หมวด 000 เบ็ดเตล็ดหรือความรู้ทั่วไป (Generalities) เช่น เรื่อง ตะลุย DNA พิศวง : ชุด why? เรื่อง เจาะโลกมหัศจรรย์ เป็นต้น

หมวด 100 ปรัชญา (Philosophy) เช่น เรื่อง โรงเรียนสร้างคนดี : ฉันอยากมั่นใจในตัวเอง เรื่อง โรงเรียนสร้างคนดี : ฉันอยากมีระเบียบ เรื่อง ผีเอเชีย เรื่อง ผีไทย เรื่อง เคล็ด(ไม่)ลับ 18 ข้อ สู่อการเป็นผู้นำที่ดี เป็นต้น

หมวด 200 ศาสนา (Religion) เช่น เรื่อง เณรแก้วกับน้อยชายา 1 ตอนปิดฉากผจญภัยในแดนใต้ เรื่อง เณรแก้วกับน้อยชายา ตอน ผจญปีศาจพยัคฆ์ & สาวเครือฟ้า เรื่อง ครอบรู้ในศาสนาอิสลาม เป็นต้น

หมวด 300 สังคมศาสตร์ (Social sciences) เช่น เรื่อง ครอบครัวตั้งหินดี เป็นต้น

หมวด 400 ภาษาศาสตร์ (Language) เช่น เรื่อง ไม่ยากถ้าอยากเก่งภาษาอังกฤษ เป็นต้น

หมวด 500 วิทยาศาสตร์ (Science) เช่น เรื่อง Why? : พิซ เรื่อง Why? : การทดลอง เรื่อง เอเชียทรอดในแดนไดโนเสาร์ เรื่อง โตรมอนสอนคณิตศาสตร์ : พิชิตโจทย์แสนสนุก เป็นต้น

หมวด 600 วิทยาศาสตร์ประยุกต์ หรือเทคโนโลยี (Technology) เช่น เรื่อง กบนอกกะลา ตอน ปริศนา ปลาสลิด เรื่อง กบนอกกะลา ตอน กว่าจะเป็นวิศวกร เรื่อง Tales Runner เกมวิทย์ มั่นๆ ประชันสมอง 2 : หุ่นยนต์จักรกลอัจฉริยะ เป็นต้น

หมวด 700 ศิลปกรรมและการบันเทิง (Arts and recreation) เช่น เรื่อง ลา ฟลอรา โรงเรียนป่วนก๊วนเจ้าหญิง ตอน 9 ศิลปะการต่อสู้กับประตูดุฝัน เรื่อง ลา ฟลอรา โรงเรียนป่วนก๊วนเจ้าหญิง ตอน 10 ตามรอยรหัสลับภาพเขียนบันลือโลก เป็นต้น

หมวด 800 วรรณคดี (Literature) เช่น เรื่อง ไซอิ๋ว เรื่อง สามก๊ก เรื่อง มาสเตอร์พีช วรรณกรรมระดับโลก ฉบับการ์ตูน เล่ม 1 เรื่อง Tales runner ยอดนักสืบอัจฉริยะ = ไชคตีเซอร์ลือก โฮล์มส์ เล่ม 1 เป็นต้น

หมวด 900 ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ (History and geography) เช่น เรื่อง ล่าขุมทรัพย์ สุดขอบฟ้าในไทย เรื่อง ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในฝรั่งเศส เรื่อง Who? : มารี กูรี เรื่อง เหตุการณ์ สำคัญในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เป็นต้น

ในแต่ละหมวดหมู่จะมีหนังสือนิยายภาพให้บริการเป็นจำนวนมากและหลากหลาย เนื่องจาก หนังสือนิยายภาพเหมาะสมสำหรับเด็กประถมวัย มีเนื้อหาที่ให้ความรู้และภาพประกอบสวยงาม ทำให้ดึงดูดความสนใจจาก เด็ก ๆ ได้ง่าย นักเรียนสามารถเข้าถึงได้มากกว่าตำรา และถ้าเป็นนิยายภาพ นักเรียนอ่านสนุกและได้รับความรู้ด้วย เหมาะกับห้องสมุดโรงเรียน (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2560b) และ มีการส่งเสริมการอ่านหนังสือนิยายภาพจากคุณครูผู้สอนในรายวิชาห้องสมุด เมื่อมีหนังสือนิยายภาพ ใหม่เข้ามา จะมีการขึ้นสำหรับแนะนำหนังสือนิยายภาพใหม่

นิยายภาพกับการเรียนการสอน

นิยายภาพนอกจากจะเป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงแล้ว ยังสามารถให้ประโยชน์ในด้านการ ประกอบการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้นสำหรับนักเรียนได้ (จินตนา ไบกาซูยี, 2534, pp. 57-80; ศักดา วิมลจันทร์, 2548, 2549) ดังนี้

1. นิยายภาพสามารถเข้าถึงเด็กและวัยรุ่นได้ดี นิยายภาพสามารถกล่าวได้ว่าเป็นสื่อของกลุ่ม เด็กและวัยรุ่นโดยเฉพาะ เพราะมีศักยภาพในการรับรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และเป็นกลุ่ม วัยที่มีความสำคัญสำหรับอนาคตในการพัฒนาต่าง ๆ กับประเทศ

2. นิยายภาพเข้าถึงได้ง่าย เนื่องจากนิยายภาพให้ความรู้สึกของความรู้สึกสนุกสนาน มีความ น่าสนใจที่ไม่ได้มีแค่ตัวอักษร ทั้งยังมีภาพประกอบที่ใช้สื่อความให้เข้าใจได้มากยิ่งขึ้น สามารถดึงดูด ความสนใจของผู้อ่านได้ดี

3. นิยายภาพช่วยให้เกิดสุขภาวะทางปัญญา ซึ่งหมายถึง ความรู้ทั่ว รู้เท่าทัน และความเข้าใจ อย่างแยกได้ มีความรู้ในความจริงตามธรรมชาติ ความรู้ในทางวิชาชีพ ความรู้และสำนึกที่จะอยู่ ร่วมกันในสังคมโดยไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ความรู้ในตัวเองทั้งรู้ศักยภาพและควบคุมความคิด จิตใจของตนเองได้

4. นิยายภาพช่วยสร้างความสนใจให้ติดตามและดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดการเรียนรู้ที่ดี ช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียด ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน

5. นิยายภาพช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะมีภาพประกอบ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นรูปธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำในเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มขึ้น

6. นิยายภาพช่วยส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ ทั้งเด็กและบุคคลทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป เนื่องจากนิยายภาพมีความน่าสนใจ มีภาพประกอบทำให้ผู้ที่อ่านรู้สึกว่าได้อ่านหนังสือเชิงวิชาการ แต่กำลังอ่านหนังสือภาพ หรือการ์ตูนแค่เรื่องหนึ่งเท่านั้น

7. นิยายภาพช่วยทำให้เกิดความคิด จินตนาการที่ดีและเกิดความคิดสร้างสรรค์ นิยายภาพมีวิธีการสื่อสารในแบบพิเศษที่แตกต่างจากสื่อต่าง ๆ ทั้งหมด นั่นคือ การเล่าเรื่องด้วยภาพนิ่งกับตัวอักษรที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งต้องใช้จินตนาการของผู้อ่านช่วยเติมต่อความหมายระหว่างการเดินทาง เพื่อให้ภาพนิ่งกลายเป็นประหนึ่งภาพเคลื่อนไหว และตัวอักษรอันเงียบเชียบก็เปล่งเสียงออกมา

8. นิยายภาพช่วยให้สามารถพัฒนาทางการจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี โดยใช้รูปภาพ/การ์ตูนที่มีลักษณะเด่น ๆ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้สร้างการจดจำด้วยภาพ เนื่องจากเด็ก ๆ มักใช้ภาพในการเรียนรู้

ดังนั้น นิยายภาพสามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ เนื่องจากนิยายภาพสามารถเข้าถึงกลุ่มวัยเด็กได้ดี ทำให้เด็กเกิดความสนใจ ดึงดูดให้เด็กได้เรียนรู้ ด้วยองค์ประกอบของนิยายภาพที่ประกอบไปด้วยภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม เนื้อเรื่องชวนติดตาม ไม่วิชาการมากเกินไป ทำให้นิยายภาพเป็นทางเลือกในการสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อจัดทำเป็นสื่อการเรียนการสอนได้ต่อไปในอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สามารถแบ่งเป็นงานวิจัยในประเทศ จำนวน 2 เรื่อง เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูน และงานวิจัยในต่างประเทศ จำนวน 3 เรื่อง เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นไทยตัดสินใจอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 500 คน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่นักเรียนอ่าน ได้แก่ ประเภทต่อสู้-สืบสวนสอบสวนมากที่สุด รองลงมา คือ ประเภทรัก และประเภทกีฬา-ผจญภัย สาเหตุการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นครั้งแรกของนักเรียนเป็นเพราะเพื่อนแนะนำ รองลงมา เห็นจากร้านค้า เห็นจากสื่อ แหล่งที่หาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมาอ่านของนักเรียน ได้แก่ ซื้อจากร้านค้ามากที่สุด รองลงมา คือ ยืมคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่อ่าน และเช่าจากร้านเช่าหนังสือ สถานที่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของหนังสือ คือ ที่บ้านมากที่สุด รองลงมา นักเรียนสามารถอ่านที่ไหนก็ได้ และที่โรงเรียน ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน คือ วันหยุดที่ไม่มีเรียน รองลงมา ช่วงพักนอกเวลาเรียน และหลังเลิกเรียน ระยะเวลาที่อ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน ได้แก่ 30 นาที – 1 ชั่วโมง/วันมากที่สุด รองลงมา คือ น้อยกว่า 30 นาที/วัน และมากกว่า 1 ชั่วโมง/วัน ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่องคือ เนื้อเรื่องน่าสนใจ มีให้เลือกอ่านมากมาย ช่วยคลายเครียด ประกอบด้วยรูปเล่มและลายเส้นสวยงาม หาอ่านง่าย พกพาสะดวก และครอบครัวไม่ต่อต้าน รวมทั้งเพื่อนชวนมาอ่าน

ลัดดา ยอดทองเลิศ (2550) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษาโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 2) เปรียบเทียบเพศ อายุ กับพฤติกรรมของการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 256 คน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประเภทของการ์ตูนที่นักเรียนอ่านเป็นประเภทความรักโรแมนติกมากที่สุด รองลงมาคือ ตลก ขำขัน และตื่นเต้น ผจญภัย สาเหตุในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนเนื่องจากเนื้อเรื่องถูกใจ สาเหตุรองลงมา คือ หนังสือการ์ตูนที่นักเรียนอ่านมีการวาดรูปได้สวยงาม และมีลายเส้นสวยถูกใจ แหล่งที่นักเรียนนำหนังสือการ์ตูนมาอ่าน คือ ซื้อหนังสือการ์ตูนมาอ่านเองมากที่สุด รองลงมา คือ ยืมเพื่อนอ่าน เช่าจากร้านหนังสือ ช่วงเวลาที่ใช้ในอ่านของนักเรียนจะเป็นหลังเลิกเรียน รองลงมา คือ ระหว่างนั่งรอรถ/อยู่ในรถ และหลังทำการบ้านเสร็จ ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนใช้เวลาอ่านที่ไม่แน่นอน รองลงมา คือ 1 – 2 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง

งานวิจัยต่างประเทศ

Arua and Arua (2011) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในช่วงวันหยุดของโรงเรียนในบอตสวานา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการสำรวจกลุ่มเด็กอายุ 12- ปี 15 ในบอตสวานา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า สาเหตุในการอ่านหนังสือเนื่องจากการอ่านหนังสือให้ ความสนุกสนาน ทำให้มีความสุข มีจุดประสงค์ด้านการศึกษา และได้รับอิทธิพลการอ่านมาจาก ครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือของเด็ก ส่วนใหญ่ใช้เวลาอ่านในช่วงวันหยุด และหลังเลิกเรียน

Lim (2012) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพทางการศึกษาของเด็กชาว เกาหลี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิเคราะห์มุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับความนิยมในการใช้ นิยายภาพทางการศึกษา และพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพทางการศึกษาของเด็กชาวเกาหลี เก็บ ข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในเชิงลึกกับเด็กเกาหลีจำนวน 14 คน อายุระหว่าง 7 - 11 ปี และสัมภาษณ์ครูผู้สอนกับบรรณารักษ์ประจำห้องสมุดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชน ศึกษา โดยการวิเคราะห์เนื้อหาที่เลือก ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน มีความ แตกต่างระหว่างเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง โดยเด็กผู้ชายอ่านนิยายภาพประเภทการผจญภัย ต่อสู้ ส่วน เด็กผู้หญิงอ่านนิยายภาพประเภทรักโรแมนติก สาเหตุในการอ่านนิยายภาพของเด็กส่วนใหญ่อ่าน นิยายภาพเพื่อความสนุกสนานมากกว่าเพื่อการเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Brenna (2013) ศึกษาเรื่องนิยายภาพสนับสนุนการพัฒนากลยุทธ์ในการอ่านทำความเข้าใจ ในเด็กอย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เห็นถึงจุดเชื่อมต่อระหว่างกลยุทธ์การทำความเข้าใจกับนิยาย ภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า 41 สาเหตุที่นักเรียนอ่านนิยายภาพเนื่องจากเพื่อความเพลิดเพลินและสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยได้ สรุปรูปประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ไว้ดังนี้ ประเภทของหนังสือที่อ่าน เหตุผลที่อ่านหนังสือ วิธีการได้หนังสือมา อ่าน (แหล่งที่หาหนังสือมาอ่านของนักเรียน) สถานที่อ่านหนังสือ และเวลาที่อ่านหนังสือ

ประเภทของหนังสือที่อ่าน

ผลการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) พบว่า ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่นักเรียนอ่าน ได้แก่ ประเภทต่อสู้-สืบสวนสอบสวนมากที่สุด รองลงมา คือ ประเภทรัก และประเภทกีฬา-ผจญภัย ส่วนผลการศึกษาของ ลัดดา ยอดทองเลิศ (2550) พบว่า ประเภทของการ์ตูนที่นักเรียนอ่านเป็นประเภทความรักโรแมนติก รองลงมา คือ ตลก ขำขัน และตื่นเต้น ผจญภัย และผลการศึกษาของ Lim (2012) พบว่า ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน เด็กมีความแตกต่างระหว่างเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง โดยเด็กผู้ชายอ่านนิยายภาพประเภทการผจญภัย ต่อสู้ ส่วนเด็กผู้หญิงอ่านนิยายภาพประเภทรักโรแมนติก

เหตุผลที่อ่านหนังสือ

จากการศึกษาของ Arua and Arua (2011) พบว่า สาเหตุในการอ่านหนังสือของนักเรียน เนื่องจากการอ่านหนังสือให้ความสนุกสนาน ทำให้มีความสุข และได้รับอิทธิพลการอ่านมาจากครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง ผลการศึกษาของ Lim (2012) พบว่า เด็กส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพเพื่อความสนุกสนาน และผลการศึกษาของ Brenna (2013) พบว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านนิยายภาพเนื่องจากเพื่อความเพลิดเพลินและสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ในประเทศไทยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่องคือ เนื้อเรื่องน่าสนใจ นอกจากนั้น จากการศึกษาของ ลัดดา ยอดทองเลิศ (2550) พบว่า สาเหตุในการอ่านหนังสือการ์ตูนเนื่องจากเนื้อเรื่องถูกใจ สาเหตุรองลงมา คือ หนังสือการ์ตูนที่นักเรียนอ่านมีการวาดรูปได้สวยงาม และมีลายเส้นสวยถูกใจ

วิธีการได้หนังสือมาอ่าน

จากการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) พบว่า นักเรียนได้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมาอ่าน โดยการซื้อจากร้านค้ามากที่สุด รองลงมา คือ ยืมคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่อ่าน และเช่าจากร้านเช่าหนังสือ และผลการศึกษาของ ลัดดา ยอดทองเลิศ (2550) พบว่า นักเรียนได้หนังสือการ์ตูนมาอ่าน คือ ซื้อหนังสือการ์ตูนมาอ่านเองมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ยืมเพื่อนอ่าน และเช่าจากร้านหนังสือ

สถานที่อ่านหนังสือ

จากการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) พบว่า สถานที่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนมากที่สุด คือ ที่บ้าน รองลงมา คือ อ่านที่ไหนก็ได้ และที่โรงเรียน

เวลาที่อ่านหนังสือ

จากการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) พบว่า ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน คือ วันหยุดที่ไม่มีเรียน รองลงมา ได้แก่ ช่วงพักนอกเวลาเรียน และหลังเลิกเรียน ระยะเวลาที่อ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน ได้แก่ 30 นาที – 1 ชั่วโมง/วันมากที่สุด รองลงมา คือน้อยกว่า 30 นาที/วัน และมากกว่า 1 ชั่วโมง/วัน ผลการศึกษาของ ลัดดา ยอดทองเลิศ (2550) พบว่า นักเรียนมีช่วงเวลาที่ใช้อ่านจะเป็นหลังเลิกเรียน รองลงมา คือ ระหว่างนั่งรอรถ/อยู่ในรถ และหลังทำการบ้านเสร็จ ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน คือ ใช้เวลาอ่านที่ไม่แน่นอน รองลงมา คือ 1 – 2 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง และผลการศึกษาของ Arua and Arua (2011) พบว่า เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาอ่านในช่วงวันหยุดและหลังเลิกเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียน จากหนังสือ วารสาร บทความวารสาร บทความวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสืบค้นสารนิเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ฐานข้อมูลออนไลน์ และสารนิเทศจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในปีการศึกษา 2559 ที่อ่านนิยายภาพ

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในปีการศึกษา 2559 ที่อ่านนิยายภาพ ระดับชั้นละ 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน และผู้หญิง 10 คน รวม 60 คน เป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามระดับชั้น

นักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	ผู้ชาย	ผู้หญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	10	10
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	10	10
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	10	10
รวม	30	30

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ระดับชั้น และเพศ ลักษณะคำถามในตอนนี้เป็นคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นคำถามในด้านประเภทของนิยายภาพที่อ่าน เนื้อหา ภาษา เหตุผล และวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน ลักษณะคำถามในตอนนี้ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด คำถามปลายปิด แบบเลือกตอบคำตอบเดียวและแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
2. คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
3. คำถามเกี่ยวกับภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
4. คำถามเกี่ยวกับเหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
5. คำถามเกี่ยวกับวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
6. คำถามเกี่ยวกับสถานที่อ่านนิยายภาพ จำนวน 1 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ
7. คำถามเกี่ยวกับเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำนวน 2 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด และคำถามปลายปิด แบบเลือกตอบคำตอบเดียวและแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ ประกอบด้วยคำถามช่วงเวลาี่อ่านนิยายภาพ และระยะเวลาที่ใช้อ่านนิยายภาพต่อสัปดาห์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็น

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ระดับชั้นละ 4 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน รวม 12 คน เป็นผู้ชาย 6 คน และผู้หญิง 6 คน

จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า มีข้อบกพร่องไม่ชัดเจน และได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ ดังนี้

1. คำถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า ในส่วนนี้ข้อความตั้งแต่เริ่มต้นมีความไม่สัมพันธ์ต่อกัน จึงได้ทำการจัดเรียงข้อความใหม่ เป็น 1. นักเรียนอ่านนิยายภาพประเภทใดบ้าง 2. นิยายภาพที่นักเรียนอ่านมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร 3. นักเรียนอ่านนิยายภาพภาษาใดบ้าง 4. นักเรียนอ่านนิยายภาพเพราะอะไร 5. นักเรียน(มีวิธีการ)ได้อ่านนิยายภาพมาอ่านอย่างไร 6. นักเรียนอ่านนิยายภาพที่ไหนบ้าง 7. นักเรียนอ่านนิยายภาพช่วงเวลาใด และระยะเวลาที่ใช้อ่านเท่าไรต่อสัปดาห์

2. คำถามตอนที่ 2 ข้อ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับประเภทของนิยายภาพที่นักเรียนอ่าน จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า นิยายภาพบางเรื่องไม่สามารถจัดอยู่ในประเภทได้ จึงได้เพิ่มตัวเลือก “นิยายภาพอื่น ๆ” เนื่องจากนิยายภาพเรื่องนั้น ๆ มีเนื้อหาหลากหลาย

3. คำถามตอนที่ 2 ข้อ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับเหตุผลที่นักเรียนอ่านนิยายภาพ จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า ข้อคำถามใช้ข้อความมีความหมายเข้าใจยาก จึงทำการตัดคำปรับเปลี่ยนให้กระชับและเข้าใจง่ายขึ้น จากคำว่า “ได้รับมอบหมายให้อ่าน” เป็นคำว่า “ผู้ปกครองให้อ่าน”

4. คำถามตอนที่ 2 ข้อ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับช่วงเวลา que นักเรียนอ่านนิยายภาพ และระยะเวลาที่ใช้อ่านต่อสัปดาห์ จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ ในข้อ 7.1 ช่วงเวลาที่อ่าน เพิ่มตัวเลือกในประเด็น “วันที่เรียน” โดยระบุเป็นช่วงเวลา ได้แก่ “ก่อนเข้าเรียน” “พักกลางวัน” และ “หลังเลิกเรียน”

5. คำถามตอนที่ 2 ข้อ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับช่วงเวลาที่นักเรียนอ่านนิยายภาพ และระยะเวลาที่ใช้อ่านต่อสัปดาห์ จากการทดสอบแบบสัมภาษณ์ ในข้อ 7.2 ระยะเวลาที่ใช้อ่านเท่าไรต่อสัปดาห์ เพิ่มตัวเลือก “มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์”

เมื่อทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ (ภาคผนวก ข) ดังกล่าว ไปใช้ในการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ในปีการศึกษา 2559 ที่อ่านนิยายภาพ โดยใช้การสุ่มแบบโควตาระดับชั้นละ 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน และผู้หญิง 10 คน รวม 60 คน เป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยทำเรื่องขอจากงานบริการการศึกษา คณะอักษรศาสตร์ และส่งมอบให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งทางผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้ตอบรับอนุญาตให้เก็บข้อมูล พร้อมมอบหมายให้อาจารย์ ดร.บุษกร เลิศวีระศิริกุล อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นผู้ประสานงานและดูแลในระหว่างการเก็บข้อมูลภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 9 มกราคม – 9 กุมภาพันธ์ 2560 โดยคัดเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยมีเกณฑ์คือประสบการณ์ในการอ่านนิยายภาพ และหากนักเรียนมีประสบการณ์จึงขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ มีแบบสัมภาษณ์ที่นำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น 60 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์สำหรับวินโดวส์ (SPSS – Statistical Package for the Social Science for Windows) ทั้งการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนมีดังนี้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นคำถามในด้านประเภทของนิยายภาพที่อ่าน เนื้อหา ภาษา เหตุผล และวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่และเวลาที่อ่าน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และชื่อเรื่องของนิยายภาพที่ได้จากคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์โดยจัดกลุ่มคำตอบที่ได้เป็นข้อต่าง ๆ โดยในแต่ละข้อจะเรียงตามความถี่ของจำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์โดยจัดกลุ่มคำตอบที่ได้เป็นข้อต่าง ๆ โดยในแต่ละข้อจะเรียงตามความถี่ของจำนวนผู้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าทางสถิติ และสรุปข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้ในรูปแบบตารางและการบรรยายประกอบตาราง ดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ส่วนสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ นำเสนอในบทที่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง เรื่องพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม (ตารางที่ 2 – 17)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอข้อมูลด้านระดับชั้น และเพศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน โดยทั้ง 3 ระดับชั้นเป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้จำแนกพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้ 1) ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน 2) เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน 3) ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน 4) เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ 5) วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน 6) สถานที่อ่านนิยายภาพ และ 7) เวลาที่อ่านนิยายภาพ

ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน

จากการศึกษาประเภทของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 2) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 45 คน (ร้อยละ 75.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) รองลงมา จำนวน 38 คน (ร้อยละ 63.33) อ่านนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 10.00) อ่านนิยายภาพประเภทเรื่องลึกลับ (Mystery) และไม่มีนักเรียนที่อ่านนิยายภาพประเภทแนवरัก (Romance)

ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาประเภทของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 2) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 17 คน (ร้อยละ 85.00) อ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) รองลงมาจำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพประเภทตลกขบขัน (Comedy) และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 10.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายสมจริง (Realistic Fiction)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 16 คน (ร้อยละ 80.00) อ่านนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) รองลงมาจำนวน 14 คน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 10.00) อ่านนิยายภาพประเภทจินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 14 คนเท่ากัน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) และประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) รองลงมาจำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพสยองขวัญ (Horror) และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพประเภทเรื่องลึกลับ (Mystery)

ตารางที่ 2 ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*

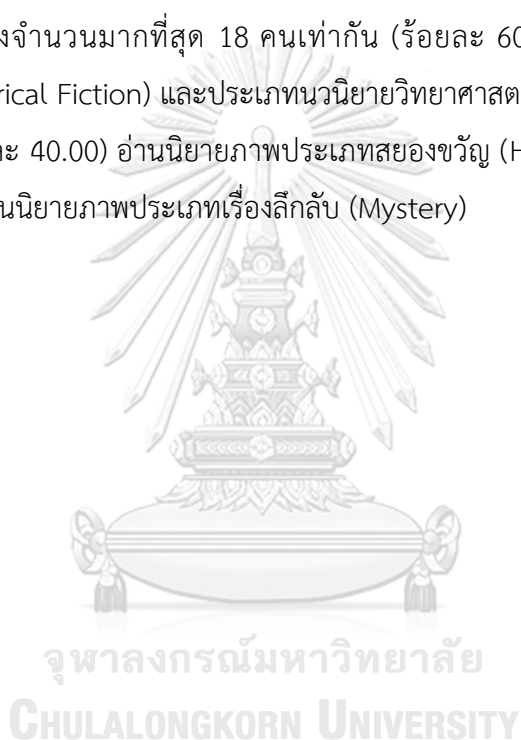
ประเภทของ นิยายภาพที่อ่าน	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลกขบขัน	12	60.00	9	45.00	8	40.00	29	48.33
จินตนิมิตหรือ แฟนตาซี	4	20.00	2	10.00	2	10.00	8	13.33
นิยายอิง ประวัติศาสตร์	8	40.00	16	80.00	14	70.00	38	63.33
สยองขวัญ	3	15.00	9	45.00	12	60.00	24	40.00
เรื่องลึกลับ	3	15.00	2	10.00	1	5.00	6	10.00
นวนิยายสมจริง	2	10.00	7	35.00	8	40.00	17	28.33
แนวรัก	-	-	-	-	-	-	-	-
นวนิยาย วิทยาศาสตร์	17	85.00	14	70.00	14	70.00	45	75.00
นิยายภาพ วิชาการ	3	15.00	5	25.00	5	25.00	13	21.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาประเภทของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 3) พบว่านักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 27 คน (ร้อยละ 90.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) รองลงมาจำนวน 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพประเภตนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 3.33) อ่านนิยายภาพประเภทจินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy)

นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 18 คนเท่ากัน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) และประเภตนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) รองลงมาจำนวน 12 คน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพประเภทสยองขวัญ (Horror) และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 6.67) อ่านนิยายภาพประเภทเรื่องลึกลับ (Mystery)

ตารางที่ 3 ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*

ประเภทของ นิยายภาพที่อ่าน	ชาย		หญิง	
	N=30		N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลกขบขัน	18	60.00	11	36.67
จินตนิมิตหรือแฟนตาซี	1	3.33	7	23.33
นิยายอิงประวัติศาสตร์	20	66.67	18	60.00
สยองขวัญ	12	40.00	12	40.00
เรื่องลึกลับ	4	13.33	2	6.67
นวนิยายสมจริง	9	30.00	8	26.67
แนวรัก	-	-	-	-
นวนิยายวิทยาศาสตร์	27	90.00	18	60.00
นิยายภาพวิชาการ	8	26.67	5	16.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ชื่อเรื่องนิยายภาพที่อ่านตามประเภท

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน ได้ระบุชื่อเรื่อง
ของนิยายภาพในแต่ละประเภทที่อ่าน (ดูตัวอย่าง ภาคผนวก ก) ดังนี้

1) ประเภทตลกขบขัน (Comedy) นักเรียนจำนวน 29 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้)
ได้ระบุชื่อเรื่อง คือ

ชุด ครอบครัวตั้งหน้า

29 คน

2) ประเภทจินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy) นักเรียนจำนวน 8 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ลา ฟลอรา โรงเรียนป่วนก๊วนเจ้าหญิง	7 คน
ไซอิ๋ว	1 คน

3) ประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) นักเรียนจำนวน 38 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ชุด บุคคลสำคัญของโลก	18 คน
ชุด ลำห่มทรัพย์สุดขอบฟ้า	13 คน
ชุด ประวัติศาสตร์ไทย เหตุการณ์สำคัญในรัชสมัยของรัชกาลที่ 1-9	3 คน
ชุด ประวัติศาสตร์ไทย สมเด็จพระเรศวรมหาราช	3 คน
สามก๊ก	3 คน
คุกกี้รันผจญภัย	3 คน

4) ประเภทสยองขวัญ (Horror) นักเรียนจำนวน 24 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ผีเอเชีย ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	5 คน
ผีญี่ปุ่น ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	5 คน
ผีไทย ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	4 คน
ผีอเมริกา ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	4 คน
ผีอังกฤษ ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	3 คน
ผีข้างบ้าน ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	3 คน
ผีโรงแรม ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	3 คน
ผียุโรป ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	2 คน
ผีรอบโลก ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	2 คน

ผีฝรั่งเศส ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	2 คน
ผีโรงเรียน ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	2 คน
ผีสีภาค ชุด เรื่องผี ๆ รอบโลก	2 คน

5) ประเภทเรื่องลึกลับ (Mystery) นักเรียนจำนวน 6 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง ดังนี้

ชุด นักสืบเซอร์ลือกโฮมส์	3 คน
การิน จูเนียร์ ไชคตีความรู้โลกเร้นลับ	3 คน

6) ประเภทนวนิยายสมจริง (Realistic Fiction) นักเรียนจำนวน 17 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ชุด ไม่ยากถ้าอยาก	14 คน
ชุด กบนอกกะลา ทุกเล่ม	3 คน
กบนอกกะลา เล่ม 1 นักบินรบภารกิจเหนือฟ้า	1 คน
กบนอกกะลา เล่ม 23 น้ำตาลหวาน ๆ กับเกลือเค็ม ๆ	1 คน
กบนอกกะลา เล่ม 73 เปลี่ยนอวัยวะภารกิจเปลี่ยนชีวิต	1 คน
กบนอกกะลา เล่ม 82 วิถีศรัทธา คุณค่าบาตรไทย	1 คน
กบนอกกะลา เล่ม 84 เข็มทิศในโลกมืด	1 คน
กบนอกกะลา เล่ม 91 ปริศนาปลาสด	1 คน

7) ประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) นักเรียนจำนวน 45 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why?	30 คน
ชุด เอเชียวิตรอด (วิทยาศาสตร์)	12 คน
ชุด วิทยาศาสตร์ฉลาดรู้	5 คน

จอมโจรนักวิทย์	4 คน
คุกกี้รันวิทย์ ปริศनावิทย์พิศวง	3 คน
ชุด แก๊งซ่าท้าทดลอง	2 คน
SOS หน่วยกู้ภัยวิทยาศาสตร์	1 คน

8) ประเภทนิยายภาพวิชาการ นักเรียนจำนวน 13 คน (ที่อ่านนิยายภาพประเภทนี้) ได้ระบุชื่อเรื่อง เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ชุด โดเรมอนสอนคณิตศาสตร์	5 คน
ชุด โรงเรียนสร้างคนดี	4 คน
พระศิวพลังแห่งแผ่นดิน	2 คน
ตามรอยพ่อ	1 คน
มหัศจรรย์เวทแห่งเซต : คณิตศาสตร์แฟนตาซี	1 คน

เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน

จากการศึกษาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 4) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 43 คน (ร้อยละ 71.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี รองลงมา จำนวน 38 คน (ร้อยละ 63.33) อ่านนิยายภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องตลกขบขัน และจำนวนน้อยที่สุด 7 คน (ร้อยละ 11.67) อ่านนิยายภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้ นักเรียนจำนวน 13 คน (ร้อยละ 21.67) อ่านนิยายภาพเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ (6 คน) การพัฒนาตนเอง (3 คน) เรื่องผี/เรื่องลึกลับ (2 คน) วัฒนธรรม (1 คน) และอาหาร (1 คน)

เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 4) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) นิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี รองลงมาจำนวน 11 คน (ร้อยละ 55.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 3 คน (ร้อยละ 15.00) ระบุเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 17 คน (ร้อยละ 85.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี รองลงมาจำนวน 14 คนเท่ากัน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ ประวัติศาสตร์ และเรื่องตลกขบขัน และจำนวนน้อยที่สุด 6 คนเท่ากัน (ร้อยละ 30.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ และคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 7 คน (ร้อยละ 35.00) อ่านนิยายภาพเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ (3 คน) การพัฒนาตนเอง (2 คน) เรื่องผี/เรื่องลึกลับ (1 คน) และวัฒนธรรม (1 คน)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 15 คน (ร้อยละ 75.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องตลกขบขัน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 14 คน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 30.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬา และสุขภาพ และไม่มีนักเรียนอ่านนิยายภาพเนื้อหาเกี่ยวกับคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 3 คน (ร้อยละ 15.00) อ่านนิยายภาพเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ การพัฒนาตนเอง (1 คน) เรื่องผี/เรื่องลึกลับ (1 คน) และอาหาร (1 คน)

ตารางที่ 4 เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*

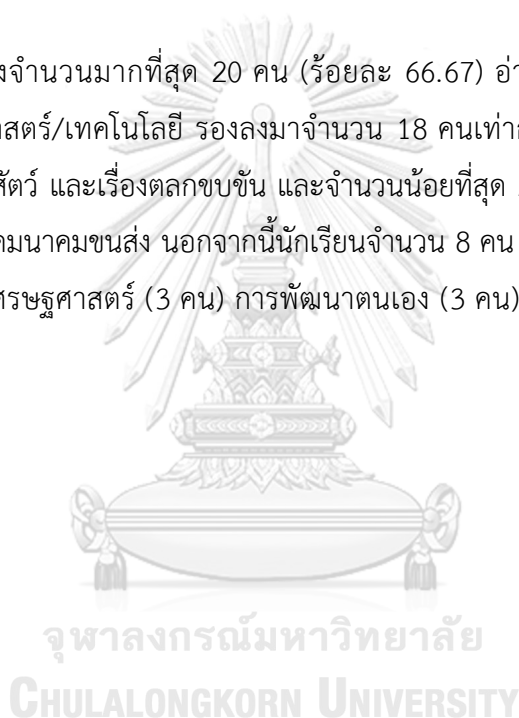
เนื้อหาของ นิยายภาพที่อ่าน	ป.4 N=20		ป.5 N=20		ป.6 N=20		รวม N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		ละ		ละ		ละ		ละ
สัตว์	11	55.00	14	70.00	11	55.00	36	60.00
วิทยาศาสตร์/ คณิตศาสตร์/ เทคโนโลยี	14	70.00	17	85.00	12	60.00	43	71.67
ชีวประวัติ	8	40.00	10	50.00	8	40.00	26	43.33
ประวัติศาสตร์	9	45.00	14	70.00	14	70.00	37	61.67
กีฬา	3	15.00	8	40.00	6	30.00	17	28.33
เรื่องตลกขบขัน	9	45.00	14	70.00	15	75.00	38	63.33
สุขภาพ	4	20.00	6	30.00	6	30.00	16	26.67
อาชีพ	4	20.00	8	40.00	9	45.00	21	35.00
ภาษา	6	30.00	8	40.00	12	60.00	26	43.33
คมนาคมขนส่ง	1	5.00	6	30.00	-	-	7	11.67
ภูมิศาสตร์/ ท่องเที่ยว	9	45.00	11	55.00	11	55.00	31	51.67
อื่น ๆ	3	15.00	7	35.00	3	15.00	13	21.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 5) พบว่านักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 23 (ร้อยละ 76.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 22 คน (ร้อยละ 73.33) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และจำนวนน้อยที่สุด 5 คน (ร้อยละ 16.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.67) ระบุเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ (3 คน) เรื่องผี/เรื่องลึกลับ (1 คน) และวัฒนธรรม (1 คน)

นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี รองลงมาจำนวน 18 คนเท่ากัน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ และเรื่องตลกขบขัน และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 6.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.67) อ่านนิยายภาพเนื้อหาอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ (3 คน) การพัฒนาตนเอง (3 คน) เรื่องผี/เรื่องลึกลับ (1 คน) และอาหาร (1 คน)

ตารางที่ 5 เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*

เนื้อหาของ นิยายภาพที่อ่าน	ชาย N=30		หญิง N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัตว์	18	60.00	18	60.00
วิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี	23	76.67	20	66.67
ชีวประวัติ	12	40.00	14	46.67
ประวัติศาสตร์	22	73.33	15	50.00
กีฬา	10	33.33	7	23.33
เรื่องตลกขบขัน	20	66.67	18	60.00
สุขภาพ	7	23.33	9	30.00
อาชีพ	11	36.67	10	33.33
ภาษา	12	40.00	14	46.67
คมนาคนขนส่ง	5	16.67	2	6.67
ภูมิศาสตร์/ท่องเที่ยว	14	46.67	17	56.67
อื่น ๆ	5	16.67	8	26.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน

จากการศึกษาภาษาของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 6) พบว่า นักเรียนทุกคนจำนวน 60 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย และนักเรียนจำนวน 15 คน (ร้อยละ 25.00) อ่านนิยายภาพภาษาอังกฤษ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.67) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อ่านนิยายภาพภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาเกาหลี

ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาภาษาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 6) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน (ร้อยละ 30.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) อ่านนิยายภาพภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.67) อ่านนิยายภาพภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาเกาหลี

ตารางที่ 6 ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามระดับชั้น*

ภาษาของ นิยายภาพที่ อ่าน	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	20	100.00	20	100.00	20	100.00	60	100.00
ภาษาอังกฤษ	6	30.00	5	25.00	4	20.00	15	25.00
อื่น ๆ	1	5.00	-	-	-	-	1	1.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาภาษาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 7) พบว่านักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) และนักเรียนหญิงทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย

นักเรียนชายจำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.67) และนักเรียนหญิงจำนวน 7 คน (ร้อยละ 23.33) อ่านนิยายภาพภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ นักเรียนหญิงจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.33) อ่านนิยายภาพภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาเกาหลี

ตารางที่ 7 ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน จำแนกตามเพศ*

ภาษาของนิยายภาพ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	30	100.00	30	100.00
ภาษาอังกฤษ	8	26.67	7	23.33
อื่น ๆ	-	-	1	3.33

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ

จากการศึกษาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ้ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 8) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 29 คน (ร้อยละ 48.33) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ รองลงมาจำนวน 24 คนเท่ากัน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 1.67) อ่านนิยายภาพเพราะเป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด

นอกจากนี้ นักเรียนจำนวน 7 คน (ร้อยละ 11.67) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (5 คน) และมีปกหนังสือที่น่าสนใจ (2 คน)

เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 8) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 12 คน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ รองลงมาจำนวน 8 คน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีภาพประกอบสวยงาม และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 10.00) อ่านนิยายภาพเพราะผู้ปกครองให้อ่าน นอกจากนี้ นักเรียนจำนวน 2 คน (ร้อยละ 10.00) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 10 คนเท่ากัน (ร้อยละ 50.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 9 คน (ร้อยละ 45.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน และจำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 15.00) อ่านนิยายภาพเพราะได้พักผ่อนจากการเรียน นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (3 คน) และมีปกหนังสือที่น่าสนใจ (1 คน)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 9 คนเท่ากัน (ร้อยละ 45.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน มีภาพประกอบสวยงาม และได้พักผ่อนจากการเรียน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 8 คน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพเพราะเป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ มีปกหนังสือที่น่าสนใจ

ตารางที่ 8 เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*

เหตุผลที่ อ่านนิยายภาพ	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นหนังสือของ นักเขียนคนโปรด	-	-	-	-	1	5.00	1	1.67
เป็นนิยายภาพที่ ได้รับความนิยม	-	-	-	-	-	-	-	-
จัดทำโดย สำนักพิมพ์ที่มี ชื่อเสียง	-	-	-	-	-	-	-	-
มีชื่อเรื่องน่าสนใจ	7	35.00	7	35.00	4	20.00	16	30.00

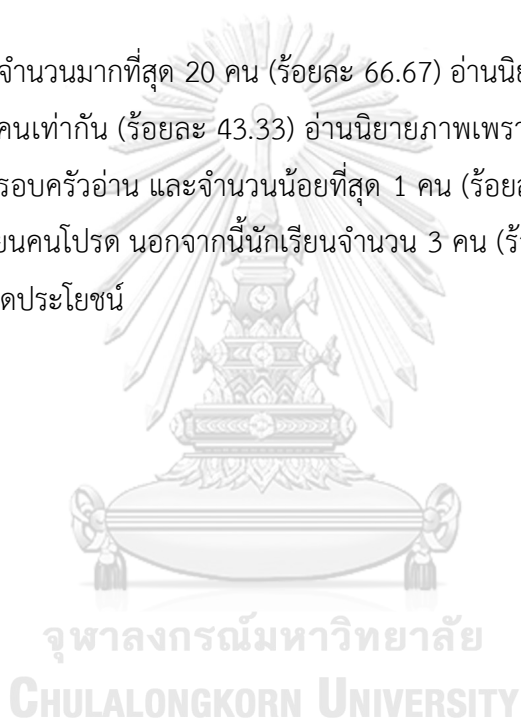
เหตุผลที่ อ่านนิยายภาพ	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีเนื้อหาที่น่าสนใจ	12	60.00	10	50.00	7	35.00	29	48.33
มีเนื้อหาเข้าใจง่าย	6	30.00	-	-	2	10.00	8	13.33
มีเนื้อหาสนุกสนาน	6	30.00	9	45.00	9	45.00	24	40.00
มีภาพประกอบ สวยงาม	8	40.00	5	25.00	9	45.00	22	36.67
เพื่อนหรือสมาชิก ในครอบครัวอ่าน	6	30.00	10	50.00	8	40.00	24	40.00
ต้องการเรียนรู้ เพิ่มเติม	7	35.00	6	30.00	7	35.00	20	33.33
ผู้ปกครองให้อ่าน	2	10.00	5	25.00	7	35.00	14	23.33
ได้พักผ่อนจากการ เรียน	4	20.00	3	15.00	9	45.00	16	26.67
อื่น ๆ	2	10.00	4	20.00	1	5.00	7	11.67

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 9) พบว่านักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 12 คน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 11 คนเท่ากัน (ร้อยละ 36.67) อ่านนิยายภาพเพราะเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และจำนวนน้อยที่สุด 4 คน (ร้อยละ 13.33) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาเข้าใจง่าย นอกจากนี้นักเรียนจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.33) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (2 คน) และมีปกหนังสือที่น่าสนใจ (2 คน)

นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาน่าสนใจ รองลงมาจำนวน 13 คนเท่ากัน (ร้อยละ 43.33) อ่านนิยายภาพเพราะมีภาพประกอบสวยงาม และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพเพราะเป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด นอกจากนี้นักเรียนจำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.00) ระบุเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ตารางที่ 9 เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*

เหตุผลที่ อ่านนิยายภาพ	ชาย		หญิง	
	N=30		N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน
เป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด	-	-	1	5.00
เป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม	-	-	-	-
จัดทำโดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง	-	-	-	-
มีชื่อเรื่องน่าสนใจ	9	30.00	9	30.00
มีเนื้อหาน่าสนใจ	9	30.00	20	66.67
มีเนื้อหาเข้าใจง่าย	4	13.33	4	13.33
มีเนื้อหาสนุกสนาน	12	40.00	12	40.00
มีภาพประกอบสวยงาม	9	30.00	13	43.33
เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน	11	36.67	13	43.33
ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม	11	36.67	9	30.00
ผู้ปกครองให้อ่าน	5	16.67	9	30.00
ได้พักผ่อนจากการเรียน	8	26.67	8	26.67
อื่น ๆ	4	13.33	3	10.00

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน

จากการศึกษาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝายประถม จำนวน 60 คน (ตารางที่ 10) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 58 คนเท่ากัน (ร้อยละ 96.67) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และการยืม และไม่มีนักเรียนได้นิยายภาพมาอ่าน โดยการเช่า

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านในแต่ละวิธี พบว่า

การซื้อ นักเรียนทุกคนจำนวน 58 คน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านจากการซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ และไม่มีการสั่งซื้อออนไลน์

การยืม นักเรียนจำนวนมากที่สุด 57 คน (ร้อยละ 98.26) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านจากการยืมจากห้องสมุดจำนวน 57 คน (ร้อยละ 98.26) และจากเพื่อนจำนวน 38 คน (ร้อยละ 65.52)

วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 10) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และการยืม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 100.00) วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม และจำนวน 19 คน (ร้อยละ 95.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 19 คน (ร้อยละ 95.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และจำนวนใกล้เคียงกัน 18 คน (ร้อยละ 90.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านในแต่ละวิธี พบว่า

การซื้อ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 100.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 19 คน (ร้อยละ 95.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 19 คน (ร้อยละ 95.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ และไม่มีการสั่งซื้อออนไลน์

การยืม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 19 คน (ร้อยละ 95.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 18 คน (ร้อยละ 90.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการยืมจากห้องสมุด และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 คน (ร้อยละ 70.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 11 คน (ร้อยละ 55.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการยืมจากเพื่อน

ตารางที่ 10 วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามระดับชั้น*

วิธีการได้ นิยายภาพ มาอ่าน	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การซื้อ	20	100.00	19	95.00	19	95.00	58	96.67
จากร้าน	20	100.00	19	100.00	19	100.00	58	100.00
จำหน่าย								
หนังสือ								
สั่งซื้อ	-	-	-	-	-	-	-	-
หนังสือ								
ออนไลน์								
การเช่า	-	-	-	-	-	-	-	-
การยืม	20	100.00	20	100.00	18	90.00	58	96.67
จากเพื่อน	14	70.00	13	65.00	11	61.11	38	65.52
จาก	19	95.00	20	100.00	18	100.00	57	98.26
ห้องสมุด								

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาวีธีการได้นิยายภาพมาอ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 11) พบว่านักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม และจำนวน 29 คน (ร้อยละ 96.67) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ

นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 29 คน (ร้อยละ 96.67) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และจำนวน 28 คน (ร้อยละ 93.33) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านในแต่ละวิธี พบว่า

การซื้อ นักเรียนชายจำนวน 29 คน (ร้อยละ 100.00) และนักเรียนหญิงจำนวน 29 คน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ และไม่มีการสั่งซื้อออนไลน์

การยืม นักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) และนักเรียนหญิงจำนวน 27 คน (ร้อยละ 96.43) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการยืมจากห้องสมุด และนักเรียนชายจำนวน 15 คน (ร้อยละ 50.00) และนักเรียนหญิงจำนวน 17 คน (ร้อยละ 60.71) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านโดยการยืมจากเพื่อน

ตารางที่ 11 วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน จำแนกตามเพศ*

วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน	ชาย		หญิง	
	N=30		N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การซื้อ	29	96.67	29	96.67
จากร้านจำหน่ายหนังสือ	29	100.00	29	100.00
สั่งซื้อหนังสือออนไลน์	-	-	-	-
การเช่า	-	-	-	-
การยืม	30	100.00	28	93.33
จากเพื่อน	15	50.00	17	60.71
จากห้องสมุด	30	100.00	27	96.43

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

แหล่งที่ได้นียบายภาพ(มาอ่าน)

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน ได้ระบุแหล่งที่ได้นียบายภาพ(มาอ่าน) ดังนี้

1) การซื้อ จากร้านจำหน่ายหนังสือ นักเรียนจำนวน 58 คน ได้ระบุรายชื่อร้านจำหน่ายหนังสือ เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ร้าน SE-ED (ซีเอ็ด)	28 คน
ร้าน B2S (บีทูเอส)	16 คน
ร้านนายอินทร์	15 คน
ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	15 คน
ร้านแว่นแก้ว (นานมีบุ๊คส์)	10 คน
งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติและงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ	7 คน
ร้าน Kinokuniya Shoten (คิโนะคุนิยะ)	2 คน
ร้าน AsiaBooks (เอเชียบุ๊คส์)	1 คน

2) การยืม จากห้องสมุด นักเรียนจำนวน 57 คน ได้ระบุรายชื่อห้องสมุด เรียงตามลำดับความถี่ ดังนี้

ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	51 คน
สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (TK Park)	5 คน
ห้องสมุดประชาชนกรุงเทพมหานคร	1 คน

สถานที่อ่านนิยายภาพ

จากการศึกษาสถานที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 12) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 59 คนเท่ากัน (ร้อยละ 98.33) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาจำนวน 40 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพบริเวณโรงเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 12 คน (ร้อยละ 20.00) อ่านนิยายภาพที่สวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 29 คน (ร้อยละ 48.33) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านหนังสือ (23 คน) อุทยานการเรียนรู้ TK Park (4 คน) และบนเครื่องบิน (2 คน)

สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาสถานที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 12) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาจำนวน 16 คน (ร้อยละ 80.00) อ่านนิยายภาพบนรถระหว่างเดินทาง และนักเรียนจำนวนน้อยที่สุด 5 คน (ร้อยละ 25.00) อ่านนิยายภาพที่สวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 3 คน (ร้อยละ 15.00) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ อุทยานการเรียนรู้ TK Park (2 คน) และร้านหนังสือ (1 คน)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมดจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาจำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) อ่านนิยายภาพบริเวณโรงเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพที่สวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านหนังสือ (9 คน) อุทยานการเรียนรู้ TK Park (2 คน) และบนเครื่องบิน (2 คน)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 19 คนเท่ากัน (ร้อยละ 95.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาจำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) อ่านนิยายภาพบริเวณโรงเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) อ่านนิยายภาพที่สวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านหนังสือ

ตารางที่ 12 สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*

สถานที่ อ่านนิยายภาพ	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	20	100.00	20	100.00	19	95.00	59	98.33
ในห้องสมุด โรงเรียน	20	100.00	20	100.00	19	95.00	59	98.33
บริเวณโรงเรียน	14	70.00	13	65.00	13	65.00	40	66.67
บนรถระหว่าง เดินทาง	16	80.00	9	45.00	9	45.00	34	56.67
สวนสาธารณะ	5	25.00	1	5.00	6	30.00	12	20.00
ร้านอาหาร – เครื่องดื่ม	7	35.00	10	50.00	11	55.00	28	46.67
อื่น ๆ	3	15.00	13	65.00	13	65.00	29	48.33

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาสถานที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 13) พบว่านักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 29 คน (ร้อยละ 96.67) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 20.00) อ่านนิยายภาพสวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านหนังสือ (10 คน) บนเครื่องบิน (2 คน) และอุทยานการเรียนรู้ TK Park (1 คน)

นักเรียนหญิงทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 29 คน (ร้อยละ 96.67) อ่านนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 20.00) อ่านนิยายภาพสวนสาธารณะ นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวน 16 คน (ร้อยละ 53.33) ระบุสถานที่อื่น ๆ ได้แก่ ร้านหนังสือ (13 คน) อุทยานการเรียนรู้ TK Park (3 คน)

ตารางที่ 13 สถานที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*

สถานที่ อ่านนิยายภาพ	ชาย N=30		หญิง N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	29	96.67	30	100.00
ในห้องสมุดโรงเรียน	30	100.00	29	96.67
บริเวณโรงเรียน	21	70.00	19	63.33
บนรถระหว่างเดินทาง	17	56.67	17	56.67
สวนสาธารณะ	6	20.00	6	20.00
ร้านอาหาร - เครื่องดื่ม	18	60.00	10	33.33
อื่น ๆ	13	43.33	16	53.33

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เวลาที่อ่านนิยายภาพ

จากการศึกษาเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน แบ่งเวลาที่อ่านนิยายภาพเป็น 2 ประเภท คือ ช่วงเวลาที่อ่าน และระยะเวลาที่อ่าน

ช่วงเวลาที่อ่าน

จากการศึกษาช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 14) พบว่า นักเรียนทุกคนจำนวน 60 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน รองลงมาจำนวน 57 คน (ร้อยละ 95.00) อ่านนิยายภาพในวันหยุด และจำนวนน้อยที่สุด 20 คน (ร้อยละ 33.33) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพในแต่ละช่วงเวลา พบว่า

ในวันที่เรียน นักเรียนจำนวนมากที่สุด 41 คน (ร้อยละ 68.33) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน รองลงมาจำนวน 31 คน (ร้อยละ 51.67) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 12 คน (ร้อยละ 20.00) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 14) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทุกคน 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน และในวันหยุด และจำนวน 10 คน (ร้อยละ 50.00) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน รองลงมาจำนวน 18 คน (ร้อยละ 90.00) อ่านนิยายภาพในวันหยุด และจำนวนจำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 15.00) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน รองลงมาจำนวน 19 คน (ร้อยละ 95.00) อ่านนิยายภาพในวันหยุด และจำนวนน้อยที่สุด 7 คน (ร้อยละ 35.00) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่ทำนิยายภาพในแต่ละช่วงเวลา พบว่า

ในวันที่เรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน รองลงมาจำนวน 9 คน (ร้อยละ 45.00) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 7 คน (ร้อยละ 35.00) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ในวันที่เรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน รองลงมาจำนวน 10 คน (ร้อยละ 50.00) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 10.00) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ในวันที่เรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 13 คน (ร้อยละ 65.00) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน รองลงมาจำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 15.00) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ตารางที่ 14 ช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น*

เวลาที่อ่าน นิยายภาพ	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วันที่เรียน	20	100.00	20	100.00	20	100.00	60	100.00
ก่อนเข้า เรียน	7	35.00	2	10.00	3	15.00	12	20.00
พัก กลางวัน	14	70.00	14	70.00	13	65.00	41	8.33
หลังเลิก เรียน	9	45.00	10	50.00	12	0.00	31	51.67
วันหยุด	20	100.00	18	90.00	19	95.00	57	95.00
ระหว่าง เดินทาง	10	50.00	3	15.00	7	35.00	20	33.33

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 15) พบว่านักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน รองลงมาจำนวน 28 คน (ร้อยละ 93.33) อ่านนิยายภาพในวันหยุด และจำนวนน้อยที่สุด 11 คน (ร้อยละ 36.67) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

นักเรียนหญิงทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน รองลงมา จำนวน 29 คน (ร้อยละ 96.67) อ่านนิยายภาพในวันหยุด และจำนวนน้อยที่สุด 9 คน (ร้อยละ 30.00) อ่านนิยายภาพระหว่างเดินทาง

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพในแต่ละช่วงเวลา พบว่า

ในวันที่เรียน นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 21 คน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพในช่วงพัก กลางวัน รองลงมาจำนวน 17 คน (ร้อยละ 56.67) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวน น้อยที่สุด 7 คน (ร้อยละ 23.33) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ในวันที่เรียน นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพในช่วงพัก กลางวัน รองลงมาจำนวน 14 คน (ร้อยละ 46.67) อ่านนิยายภาพในช่วงหลังเลิกเรียน และจำนวน น้อยที่สุด 5 คน (ร้อยละ 16.67) อ่านนิยายภาพในช่วงก่อนเข้าเรียน

ตารางที่ 15 ช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ*

เวลาที่อ่านนิยายภาพ	ชาย N=30		หญิง N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วันที่เรียน ในช่วง	30	100.00	30	100.00
ก่อนเข้าเรียน	7	23.33	5	16.67
พักกลางวัน	21	70.00	20	66.67
หลังเลิกเรียน	17	56.67	14	46.67
วันหยุด	28	93.33	29	96.67
ระหว่างเดินทาง	11	36.67	9	30.00

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ระยะเวลาที่อ่าน

จากการศึกษาระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 16) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 23 คน (ร้อยละ 38.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวน 17 คน (ร้อยละ 28.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 1.67) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

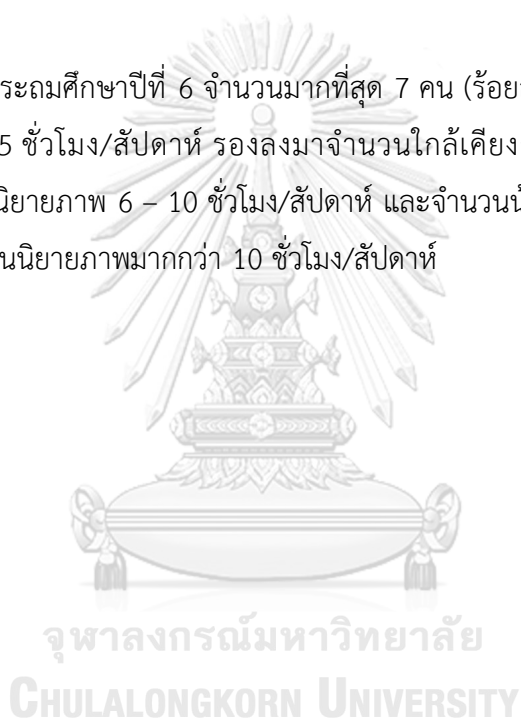
ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 16) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวน 3 คน (ร้อยละ 15.00) ใช้ระยะเวลาในการ

อ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 1 – 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 7 คน (ร้อยละ 35.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 6 คน (ร้อยละ 30.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 5.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 7 คน (ร้อยละ 35.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน 6 คน (ร้อยละ 30.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 10.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตารางที่ 16 ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามระดับชั้น

เวลาที่อ่านนิยายภาพ	ป.4		ป.5		ป.6		รวม	
	N=20		N=20		N=20		N=60	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/ สัปดาห์	-	-	1	5.00	-	-	1	1.67
1 – 2 ชั่วโมง/สัปดาห์	1	5.00	3	15.00	5	25.00	9	15.00
3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์	3	15.00	7	35.00	7	35.00	17	28.33
6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์	14	70.00	3	15.00	6	30.00	23	38.33
มากกว่า 10 ชั่วโมง/ สัปดาห์	2	10.00	6	30.00	2	10.00	10	16.67

ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 17) พบว่านักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 13 คน (ร้อยละ 43.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวน 7 คน (ร้อยละ 23.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 3.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

นักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 10 คนเท่ากัน (ร้อยละ 33.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาจำนวน 6 คน (ร้อยละ 20.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 1 – 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และจำนวนน้อยที่สุด 4 คน (ร้อยละ 13.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตารางที่ 17 ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพ จำแนกตามเพศ

เวลาที่อ่านนิยายภาพ	ชาย		หญิง	
	N=30		N=30	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์	1	3.33	-	-
1 – 2 ชั่วโมง/สัปดาห์	3	10.00	6	20.00
3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์	7	23.33	10	33.33
6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์	13	43.33	10	33.33
มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์	6	20.00	4	13.33

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน นักเรียนได้ระบุปัญหาและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ ดังนี้

ปัญหาที่นักเรียนประสบ

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 19 คน ประสบปัญหา ดังนี้

1. หานิยายภาพเล่มที่อ่านยังไม่จบไม่พบ (8 คน)
2. ไม่มีนิยายภาพในเรื่องที่ต้องการ (5 คน)
3. ไม่มีเวลาอ่านนิยายภาพ เพราะต้องอ่านหนังสือเรียนและทำกิจกรรมอื่น ๆ (5 คน)

คน)

4. ไม่มีนิยายภาพให้อ่าน เนื่องจากอ่านนิยายภาพครบทุกเล่มในห้องสมุดแล้ว (1 คน)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน ได้ให้ความคิดเห็นของประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ ดังนี้

1. ให้ความบันเทิง ความสนุกสนาน (27 คน)
2. ได้รับความรู้ใหม่ เช่น เรื่องการออกกำลังกายอย่างไรให้แข็งแรง การประหยัดอดออม การสร้างวินัยในตนเอง (21 คน)
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านนิยายภาพแก้โจทย์ที่ซับซ้อน การทำการบ้าน (15 คน)
4. สามารถใช้ความรู้ในการอ่านนิยายภาพช่วยตอบข้อสอบวิชาต่าง ๆ ได้ ทั้งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ความรู้รอบตัว (10 คน)
5. สามารถตอบคำถามในห้องเรียนได้จากการอ่านนิยายภาพ (7 คน)
6. เสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ตามวัย เช่น เพิ่มการสังเกต เพิ่มการจดจำ พัฒนาด้านการอ่าน เป็นต้น (5 คน)
7. ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านนิยายภาพ ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (3 คน)
8. สร้างเสริมความสามัคคี การอยู่ร่วมกับผู้อื่น (3 คน)
9. สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ (3 คน)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และแนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพเพราะเป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน ได้นิยายภาพมาอ่านด้วยการยืมจากห้องสมุด และอ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระดับชั้นละ 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 60 คน แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่และเวลาที่อ่าน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การนำเสนอข้อมูลในตอนต้นที่ 1 เป็นการศึกษาเบื้องต้นของผู้ตอบการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน และนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 10 คน โดยทั้ง 3 ระดับชั้นเป็นผู้ชาย 30 คน และผู้หญิง 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ประกอบด้วย ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน ภาษาที่อ่านนิยายภาพ เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่อ่าน และเวลาที่อ่าน สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน

ผลศึกษาประเภทของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยรวม (ตารางที่ 2) โดยรวม พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 45 คน (ร้อยละ 75.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ อาจเป็นเพราะจากการสำรวจนิยายภาพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ ทั้งจากการจัดหาให้บริการภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และจากการสำรวจของผู้วิจัยจากเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ที่ผลิตและจัดจำหน่าย เนื่องจากวิทยาศาสตร์เป็นความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต และศาสตร์ทางด้าน

วิทยาศาสตร์สามารถแตกแขนงเป็นหลากหลายสาขาวิชาได้อีกมากมาย การทำให้วิทยาศาสตร์สามารถเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้และทักษะ

เมื่อพิจารณาประเภทของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 2) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 17 คน (ร้อยละ 85.00) อ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 16 คน (ร้อยละ 80.00) อ่านนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 14 คนเท่ากัน (ร้อยละ 70.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ และประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์

เมื่อพิจารณาประเภทของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 3) พบว่า นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 27 คน (ร้อยละ 90.00) อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 18 คนเท่ากัน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพนิยายอิงประวัติศาสตร์ และประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์

นอกจากนั้น จากผลการวิจัยศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม อ่านนิยายภาพ เรื่อง สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why? ประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ จำนวนมากที่สุด 30 คน รองลงมา คือ เรื่อง ชุด ครอบครัวตั้งหินัด ประเภทตลกขบขัน จำนวน 29 คน และเรื่อง ชุด ไม่ยากถ้าอยาก ประเภทนวนิยายสมจริง จำนวน 14 คน

2.2 เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่าน

ผลการศึกษาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 4) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 43 คน (ร้อยละ 71.67) อ่านนิยายภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี เนื่องจากในช่วงวัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายให้ความสนใจและความต้องการในการอ่านจากการเลือกเนื้อหา โดยวัยนี้จะเริ่มสนใจเรื่องลึกลับ เรื่องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เรื่องที่มีจินตนาการ เหนือจริง การทดลองต่าง ๆ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, pp. 47-54) และจากการสำรวจนิยายภาพจากห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และร้านหนังสือทั่วไป ส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนิยายภาพวิทยาศาสตร์

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 4) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 17 คน (ร้อยละ 85.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 15 คน (ร้อยละ 75.00) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องตลกขบขัน

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 5) พบว่า นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 23 คน (ร้อยละ 76.67) และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี

2.3 ภาษาที่อ่านนิยายภาพ

ผลการศึกษาภาษาของนิยายภาพที่อ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 6) พบว่า นักเรียนทุกคนจำนวน 60 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพภาษาไทย เนื่องจากนิยายภาพภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่มีการจัดหาและให้บริการเป็นภาษาไทย (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2560a) และจากการสำรวจจากท้องตลาดและสอบถามจากฝ่ายการตลาดของร้านหนังสือ B2S (บีทูเอส) พบว่า นิยายภาพที่นำมาจัดจำหน่ายส่วนใหญ่ภาษาไทย รวมทั้งครอบคลุมนิยายภาพที่ทางสำนักพิมพ์ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศมาแปลเป็นภาษาไทย

เมื่อพิจารณาภาษาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 6) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย

เมื่อพิจารณาภาษาของนิยายภาพที่อ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 7) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพภาษาไทย

2.4 เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ

ผลการศึกษาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 8) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 29 คน (ร้อยละ 48.33) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ส่วนนักเรียนจำนวน 24 คนเท่ากัน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนานและเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และไม่มีนักเรียนอ่านนิยายภาพเพราะเป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพเพราะเป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ อาจเนื่องมาจากในช่วงวัยนี้จะมีความสนใจเฉพาะ สามารถเลือกสิ่งที่น่าสนใจอ่านได้ด้วยตนเอง และมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นจริงมาก (กรมวิชาการ, 2546; สำนักงานโครงการส่งเสริมการอ่าน (กศน.), 2554) เช่นเดียวกับ ผลการศึกษาของ ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550)

ที่ศึกษาศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต ระบุว่าปัจจัยที่ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่องคือ เนื้อเรื่องน่าสนใจ

เมื่อพิจารณาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 8) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 12 คน (ร้อยละ 60.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาน่าสนใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 10 คนเท่ากัน (ร้อยละ 50.00) เพราะมีเนื้อหาน่าสนใจ และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 9 คนเท่ากัน (ร้อยละ 45.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน มีภาพประกอบสวยงาม และได้พักผ่อนจากการเรียน

เมื่อพิจารณาเหตุผลที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 9) พบว่า นักเรียนชาย จำนวนมากที่สุด 12 คน (ร้อยละ 40.00) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาสนุกสนาน และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาน่าสนใจ

2.5 วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน

ผลการศึกษาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน (ตารางที่ 10) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 58 คนเท่ากัน (ร้อยละ 96.67) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และการยืมเท่ากัน **ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่ได้นิยายภาพมาอ่านด้วยการยืมจากห้องสมุด จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้**

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดได้นิยายภาพมาอ่านทั้งการยืมจากห้องสมุดและการซื้อ อาจเนื่องมาจาก ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีการจัดให้บริการหนังสือนิยายภาพมากกว่า 7,000 เล่ม ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมทุกสาขาวิชา มีความสะดวกในการเข้าถึงนิยายภาพ เป็นไปเช่นเดียวกับผลการศึกษาของปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ที่ศึกษาศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต พบว่า นักเรียนมีวิธีการได้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมาอ่าน โดยการยืม และการที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดได้นิยายภาพมาอ่านด้วยการซื้อด้วยเช่นกัน อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้บุตรอ่านหนังสือนอกเวลาที่มีความรู้ และนิยายภาพเป็นหนังสือเช่นนั้น ทั้งให้ความสนุกสนาน น่าสนใจ มีการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ผู้ปกครองจึงหาหนังสือนอกเวลาเช่นนิยายภาพมาให้บุตรหลานอ่าน

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 10) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคนจำนวน 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ และการยืม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนจำนวน 20 คน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 19 คน (ร้อยละ 95.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ

เมื่อพิจารณาวิธีการได้นิยายภาพมาอ่านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 11) พบว่า นักเรียนชายทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การยืม และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 29 คน (ร้อยละ 96.67) มีวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อ

นอกจากนั้น ผลการวิจัยศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้ระบุแหล่งที่ได้นิยายภาพ(มาอ่าน) โดยการซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ ชื่อร้าน SE-ED (ซีเอ็ด) จำนวน 28 คน รองลงมา คือ ร้าน B2S (บีทูเอส) จำนวน 16 คน ร้านนายอินทร์และศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 15 คนเท่ากัน

2.6 สถานที่อ่าน

ผลการศึกษาสถานที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 12) พบว่า นักเรียนจำนวนแทบทั้งหมด 59 คนเท่ากัน (ร้อยละ 98.33) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพที่บ้าน อาจเป็นเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และจากการได้รับอิทธิพลสนับสนุนของครอบครัว (Aebersold & Field, 1997, p. 5) เป็นไปเช่นเดียวกันกับผลการศึกษาของปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ที่ศึกษาศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า สถานที่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน คือ ที่บ้านมากที่สุด และการที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียนซึ่งเท่ากับกับนักเรียนอ่านนิยายภาพที่บ้าน อาจเป็นเพราะความสะดวกในการเข้าถึงนิยายภาพ และมีการสนับสนุนการส่งเสริมการอ่านหนังสือนิยายภาพจากคุณครูผู้สอนในรายวิชาห้องสมุด (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2560a) และมีชั้นสำหรับแนะนำหนังสือนิยายภาพใหม่ ภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

เมื่อพิจารณาสถานที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 12) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งหมด 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 19 คนเท่ากัน (ร้อยละ 95.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน และในห้องสมุดโรงเรียน

เมื่อพิจารณาสถานที่อ่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 13) พบว่า นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน ส่วนนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพที่บ้าน

2.7 เวลาที่อ่าน

จากการศึกษาเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน แบ่งเวลาที่อ่านนิยายภาพเป็น 2 ประเภท คือ ช่วงเวลาที่อ่าน และ ระยะเวลาที่อ่าน

2.7.1 ช่วงเวลาที่อ่าน

ผลการศึกษาช่วงเวลาที่ย่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 14) พบว่า นักเรียนทุกคน 60 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน

สำหรับในวันที่เรียน พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 41 คน (ร้อยละ 68.33) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุด อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน ในช่วงพักกลางวัน อาจเป็นเพราะในวันที่เรียนเป็นวันที่ได้พบปะพูดคุยกับเพื่อน ๆ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแนะนำนิยายภาพน่าอ่าน รวมทั้งห้องสมุดโรงเรียนได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับนิยายภาพอยู่เสมอ นอกจากนี้ในบางรายวิชานักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้จากนิยายภาพ (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2560a) ทำให้ในวันที่เรียนเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการอ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน ทั้งสามารถใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ เป็นไปเช่นเดียวกันกับผลการศึกษาของปียวรรณ สมบูรณ์ดี (2550) ที่ศึกษาศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต พบว่า นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนในช่วงพักนอกเวลาเรียน (รองลงมา)

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่ย่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 14) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทุกคน 20 คนเท่ากัน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน และในวันหยุด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน 20 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน

สำหรับในวันที่เรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุด 13 คน (ร้อยละ 65.00) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน

เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่ย่านนิยายภาพในแต่ละด้านจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 15) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงทุกคนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน

สำหรับในวันที่เรียน พบว่า นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 21 คน (ร้อยละ 70.00) และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 66.67) อ่านนิยายภาพในช่วงพักกลางวัน

2.7.2 ระยะเวลาที่อ่าน

ผลการศึกษาระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน โดยรวม (ตารางที่ 16) พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุด 23 คน (ร้อยละ 38.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

การที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่อ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับช่วงเวลาที่ย่าน เนื่องจากช่วงเวลาที่ย่านส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพในวันที่เรียน และในช่วงพักกลางวัน ทำให้นักเรียนใช้ช่วงเวลาดังกล่าวอ่านนิยายภาพทุกวัน ที่เรียน ส่งผลต่อการสะสมระยะเวลาที่อ่านควบคู่กันไป อีกทั้งจากการสำรวจห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีนิยายภาพให้บริการอยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนสามารถเข้าถึงการอ่านนิยายภาพได้มากกว่าตำรา และถ้าเป็นนิยายภาพ นักเรียนก็อ่านสนุกและได้รับความรู้ด้วย (บุษกร เลิศวีระศิริกุล, 2560b)

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่ย่านนิยายภาพจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน (ตารางที่ 16) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด 14 คน (ร้อยละ 70.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากที่สุดเท่ากัน 7 คน (ร้อยละ 35.00) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่ย่านนิยายภาพจำแนกตามเพศของนักเรียน (ตารางที่ 17) พบว่า นักเรียนชายจำนวนมากที่สุด 13 คน (ร้อยละ 43.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ และนักเรียนหญิงจำนวนมากที่สุด 10 คนเท่ากัน (ร้อยละ 33.33) ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน ได้ระบุปัญหาและข้อคิดเห็นของประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ โดยปัญหาและข้อคิดเห็นของประโยชน์ในการอ่าน

นิยายภาพที่มีนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตอบตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป
สรุปได้ดังนี้

ปัญหา

1. หานิยายภาพเล่มที่อ่านยังไม่จบไม่พบ (8 คน)
2. ไม่มีนิยายภาพในเรื่องที่ต้องการ (5 คน)
3. ไม่มีเวลาอ่านนิยายภาพ เพราะต้องอ่านหนังสือเรียนและทำกิจกรรมอื่น ๆ (5 คน)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ

1. ให้ความบันเทิง ความสนุกสนาน (27 คน)
2. ได้รับความรู้ใหม่ เช่น เรื่องการออกกำลังกายอย่างไรให้แข็งแรง การประหยัดอดออม การสร้างวินัยในตนเอง (21 คน)
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านนิยายภาพแก้ไขโจทย์ที่ซับซ้อน การทำการบ้าน (15 คน)
4. สามารถใช้ความรู้ในการอ่านนิยายภาพช่วยตอบข้อสอบวิชาต่าง ๆ ได้ ทั้ง วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ความรู้รอบตัว (10 คน)
5. สามารถตอบคำถามในห้องเรียนได้จากการอ่านนิยายภาพ (7 คน)
6. เสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ตามวัย เช่น เพิ่มการสังเกต เพิ่มการจดจำ พัฒนาด้านการอ่าน เป็นต้น (5 คน)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

ผลที่ได้จากการวิจัยมีทั้งที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้

1. ผลการทดสอบที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่
 - นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพนวนิยายวิทยาศาสตร์

- นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่ได้นิยายภาพมาอ่านด้วยการยืมจากห้องสมุด

2. ผลการทดสอบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่

- นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพเพราะเป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม และเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 29 คน (ร้อยละ 48.33) อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ผู้วิจัยพบประเด็นที่สามารถเป็นแนวทางแก่ห้องสมุด อาจารย์ และบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการให้บริการอ่านนิยายภาพ และเป็นแนวทางในการจัดทำนิยายภาพเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ดังนี้

1. บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ ทั้งนักเรียนอ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์มากที่สุด ชอบอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี และช่วงเวลาที่นักเรียนเข้าใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนเพื่ออ่านนิยายภาพ คือ ในช่วงพักกลางวัน มาเป็นแนวทางสำหรับในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ การให้บริการการอ่าน และการส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนได้ ตัวอย่างเช่น การทำกิจกรรมจากนิยายภาพ การตอบคำถาม การประกวดการเล่านิยายภาพที่อ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง เป็นต้น

2. บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน ควรจัดหานิยายภาพที่เป็นภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากนิยายภาพส่วนใหญ่ที่มีให้บริการภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นภาษาไทย และทางโรงเรียนมีรายวิชาเกี่ยวกับภาษาที่สอนเพิ่มเติมทั้งภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน ห้องสมุดสามารถสนับสนุนให้นักเรียนอ่าน ซึ่งจะเป็นการทำให้เด็กสามารถฝึกภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น และเพิ่มกิจกรรมที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากกว่าจำนวนเล่มที่อ่าน ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้นิยายภาพในการประกอบการเรียนเพื่อการเรียนรู้แบบใหม่

3. อาจารย์ นำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการนำนิยายภาพมาบูรณาการ เพื่อเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ สำหรับนักเรียน เนื่องจากจากผลการวิจัยนักเรียนอ่านนิยายภาพเพราะนิยายภาพมีเนื้อหาสนุกสนานและเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน ซึ่งสามารถเป็นแรงจูงใจในการนำนิยายภาพมาประกอบการเรียนได้ ทั้งนิยายภาพเป็นสื่อที่นักเรียนเข้าถึงได้ง่ายมากกว่าตำรา มีความหลากหลายค่อนข้างครอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ทั้งมีภาพประกอบที่สวยงามเข้าใจได้ง่าย สามารถทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ทั้งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน

แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาค เพื่อเปรียบเทียบ
2. ศึกษาความพึงพอใจในการใช้นิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน

รายการอ้างอิง

- 9 พันธกิจ. (2559). Retrieved from <http://www.bangkokworldbookcapital2013.com/>
- Aebersold, J., & Field, M. L. (1997). *From reader to reading teacher : issues and strategies for second language classrooms*. Cambridge ;: Cambridge University Press.
- Arua, A. E., & Arua, C. E. (2011). The Reading Behavior of Junior Secondary Students During School Holidays in Botswana. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 54(8), 589-599.
- Brenna, B. (2013). How Graphic Novels Support Reading Comprehension Strategy Development in Children. *Literacy*, 47(2), 88-94.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching* (5th ed. ed.). White Plains, NY :: Pearson Longman.
- Crawford, P. (2004). A Novel Approach: Using Graphic Novels to Attract Reluctant Readers and Promote Literacy. *Library Media Connection*, 22(5), 26.
- Crawford, P., & Weiner, S. (2010). Using Graphic Novels with Children and Teens. A Guide for Teachers and Librarians. Retrieved from http://teacher.scholastic.com/products/tradebooks/boneville_using_graphic_novels.pdf
- Ellis, A., & Highsmith, D. (2013). About Face: Comic Books in Library Literature. *Serials Review*, 26(2), 21-43.
- Fletcher-Spear, Kristin, J.-B., & Merideth, a. C., Teresa. (2005). The Truth about Graphic Novels: A Format, Not a Genre. *The ALAN Review* 32(2). Retrieved from <https://scholar.lib.vt.edu/ejournals/ALAN/v32n2/fletcherspear.pdf>
- Gravett, P. (2005). *Graphic novels : everything you need to know*. New York :: Collins Design .:
- Haynes, E. (2009). Getting Started with Graphic Novels in School Libraries. *Library Media Connection*, 27(4), 10-12.
- Kan, K. (2003). Getting graphic at the school library. *Library Media Connection*, 21(7).

- Lavin, M. R. (2013). Comic books and graphic novels for libraries: What to buy. *Serials Review*, 24(2), 31-45.
- Lim, Y. (2012). *Seriously, what are they reading? An analysis of Korean children's reading behavior regarding Educational Graphic Novels*. (Degree of Doctor of Philosophy in Library and Information Science), University of Illinois at Urbana-Champaign, USA. Retrieved from <http://hdl.handle.net/2142/31059>
- Mary Jane, H. (2007). Graphic novels: a sure bet for your library. *Collection Building*(3), 72. doi:10.1108/01604950710761625
- Otto, W. (1970). Reading Behavior: Factor Artifact. *Journal of Reading Behavior*, 2(3), 221-231.
- Robert Thibadeau, M. (2009). Real Reading Behavior. In. United States, North America. School Library Journal. (2014). Survey of Ebook Usage in U.S. School Libraries. Retrieved from http://www.slj.com/wp-content/uploads/2014/11/LJSLJ_EbookUsage_SchoolLibraries_2014.pdf
- Serchay, D. S. (1998). Comic research libraries. *Serials Review*, 24(1), 37-48.
- What are Graphic Novels? ([n.d.]). Retrieved from <http://www.getgraphic.org/Whatisagraphicnovel.php>
- กรมวิชาการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เครือวัลย์ ศุภะรัชฎเดช. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตพฤติกรรมรักการอ่าน และความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- จินตนา ไบกาซุย์. (2534). หนังสือการ์ตูน: ประโยชน์ในการเรียนการสอน. In การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (2 ed.). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2549). ความสำคัญของการอ่านและกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน. วารสาร
สารสนเทศ, 7(1), 9-30.
- ชมนาด บุญอารีย์. (2555). นิยายภาพ: การ์ตูนสร้างสรรค์เพื่อการอ่าน. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์,
29(1), 111-138.
- บุษกร เลิศวีระศิริกุล. (2559). สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2559. In.
- บุษกร เลิศวีระศิริกุล. (2560a). สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2560. In.
- บุษกร เลิศวีระศิริกุล. (2560b). สัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560. In.
- ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี. (2550). พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในกลุ่มวัยรุ่นไทย: กรณีศึกษา
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- พระไพศาล วิสาโล. (2553). สุขแท้ด้วยปัญญา. กรุงเทพฯ: ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์.
- พฤษ พหลกุลบุตร และวรุฒม์ นิมิตยนต์. (2553). คู่มือการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพแกนนำ
อาสาสมัครส่งเสริมการอ่านระดับชุมชน. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาศักยภาพแกนนำ
อาสาสมัครส่งเสริมการอ่านระดับชุมชน มูลนิธิสื่อชาวบ้าน (มะขามป้อม).
- พิชญกิตติ์ ถิ่นเมืองปักษ์. (2560). บริการของห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย
ประถม. In.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มะลิวัลย์ ศรีธวัชต์. (2551). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ตามเทคนิคเต้าเต๋อซันซีที่มี
ต่อความสามารถทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- แมนมาส ซวลิต. (2539). ความหมายของการอ่าน. In การอ่านเพื่อชีวิต (pp. 7). กรุงเทพฯ: โอเดียนส
โตร์.
- แมนมาส ซวลิต. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. In กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (3 ed., pp. 77-84).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ลัดดา ยอดทองเลิศ. (2550). พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย: กรณีศึกษาโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ศรีรัตน์ เจ็งกลิ่นจันทร์. (2548). การอ่านและสร้างนิสัยการอ่าน (8 ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีสุดา จริยากุล. (2545). ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน. In เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 5-
การอ่าน หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ศักดิ์ดา วิมลจันทร์. (2548). การ์ตูนกับสุขภาพทางปัญญา. In การ์ตูน: โลกใบใหญ่ของความรักและจินตนาการ (pp. 164-486). กรุงเทพฯ: สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ศักดิ์ดา วิมลจันทร์. (2549). การสร้างสรรค์นิยายภาพ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสื่อสิ่งพิมพ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2544). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. In เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย เล่มที่ 1 : หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2552). บันทึกการอ่านสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: บริษัท สถาพรบุ๊คส์ จำกัด.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. ([ม.ป.ป.]). ประเภทของห้องสมุด.
- สำนักงานโครงการส่งเสริมการอ่าน (กศน.). (2554). คู่มือการฝึกอบรมวิทยากรแกนนำโครงการอาสาสมัครส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการส่งเสริมการอ่าน สำนักงาน กศน.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). สรุปสำหรับผู้บริหาร การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2558.
- สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอว.). (2551). โครงการวิจัย ทักษะคิดและพฤติกรรมการอ่านคนไทย. Retrieved from <https://www.tkpark.or.th/stocks/extra/00067e.pdf>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (3 ed.). กรุงเทพมหานคร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณณี วราทร และชลทิชา สุทธิจันทร์กุล. (2549). โครงการวิจัยเรื่อง กิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- อัมพร สุขเกษม. (2556). ความสำคัญของการอ่าน. In การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต (pp. 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานิต์ศน์นิยายภาพ

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 60 คน ได้ระบุชื่อเรื่องของนิยายภาพในแต่ละประเภทที่อ่าน โดยนิยายภาพที่นักเรียนระบุชื่อเรื่องมากที่สุด 5 ลำดับแรก มีดังนี้

1. เรื่อง สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why? จำนวน 30 คน ประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction)

ชื่อน, แจน และคนอื่น ๆ. (2553). สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why?.

กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

เรื่อง สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why? เป็นเรื่องราวของเด็กกลุ่ม ๆ ที่ชื่นชอบในวิทยาศาสตร์ และได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสในสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ และรู้จักนักวิทยาศาสตร์ การทดลอง การผจญภัย การแก้ไขปัญหา แล้วแต่สถานการณ์หรือเหตุการณ์แต่ละตอนของหนังสือ ซึ่งตลอดทั้งเล่มมีการสอดแทรกความรู้ มีคำถาม และสรุปความรู้เพื่อความเข้าใจด้วย

รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์

เรื่อง การทดลอง : ชุด Why? ของ Jeon Jae-Woon

2. ชุด ครอบครัวดึงหนีด จำนวน 29 คน ประเภทตลกขบขัน (Comedy)

บงกี, ลี และคนอื่น ๆ. (2551). ครอบครัวดึงหนีด. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

เรื่อง ชุด ครอบครัวดึงหนีด เป็นเรื่องราวของครอบครัวดึงหนีดซึ่งประสบปัญหาทางด้านการเงิน ทั้งโดนลดขั้นเงินเดือน ต้องย้ายบ้านไปอยู่บ้านที่มีขนาดเล็กกลง มีปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข ทางด้านการเงินเข้ามาโดยแต่ละตอนจะไม่ซ้ำกัน และทุกคนในครอบครัวยังต้องร่วมด้วยช่วยกันประหยัด มัธยัสถ์อดออม ทั้งในส่วนของเรื่องมีการแทรกเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ชุด ครอบครัวดึงหนีด มีทั้งหมด 29 เล่ม และยังมีเล่มภารกิจพิเศษด้วย

รูปภาพที่ 6 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทตลกขบขัน

เรื่อง ชุด ครอบครัวดึงหนีด

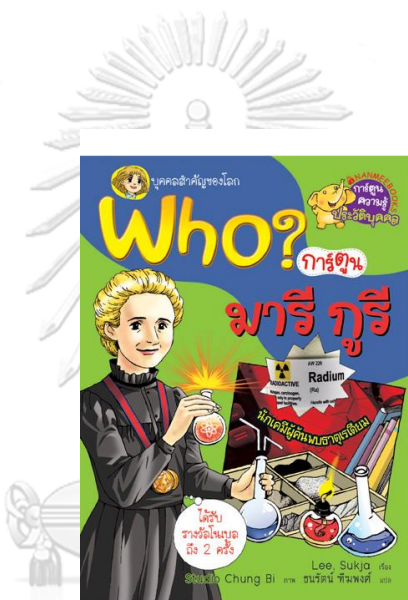
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ชุด บุคคลสำคัญของโลก จำนวน 18 คน ประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)

ลี, สุขจา และคนอื่น ๆ. (2557). ชุด บุคคลสำคัญของโลก (Who ?). กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

เรื่อง ชุด บุคคลสำคัญของโลก (Who ?) เป็นชุดที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับชีวประวัติของบุคคลสำคัญต่าง ๆ ของโลกที่ได้รับการยกย่องและมีอิทธิพลต่อผู้คน ทั้งนักวิทยาศาสตร์ นักการเมือง นักเขียน เป็นต้น ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งประสบความสำเร็จในรูปแบบของนิยายภาพ เพื่อความน่าสนใจ และเข้าใจง่าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รูปภาพที่ 7 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่อง ชุด บุคคลสำคัญของโลก (Who ?)

4. ชุด ไม่ยากถ้าอยาก จำนวน 14 คน ประเภทนวนิยายสมจริง (Realistic Fiction)

ซอย, ฮโย ลิม และคนอื่น ๆ. (2556). ชุด ไม่ยากถ้าอยาก. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.

เรื่อง ชุด ไม่ยากถ้าอยาก เป็นชุดที่มีเรื่องราวการพัฒนาตนเองในแต่ละด้าน ไม่ว่าจะเป็น การเรียน การทำอาหาร ความมั่นใจในตนเอง โดยภายในเล่มจะสอดแทรกเนื้อหา เทคนิคในด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิคการจดจำ เทคนิคในการทำข้อสอบ เนื้อหาในด้านการทำอาหารได้ง่าย ๆ เป็นต้น

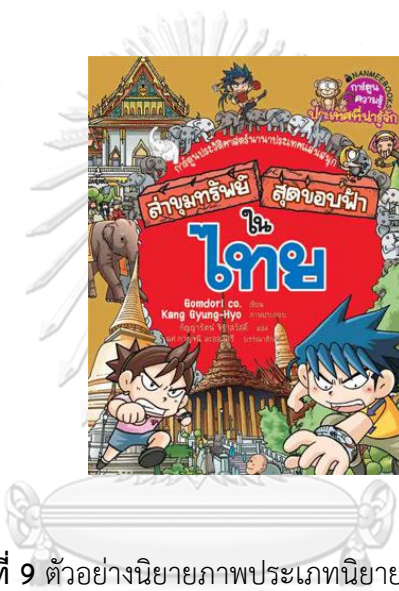
รูปภาพที่ 8 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนวนิยายสมจริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรื่อง ชุด ไม่ยากถ้าอยาก
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. ชุด ลำขุมทรัพย์สุดขอบฟ้า จำนวน 13 คน ประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)

กอมโดริ คอมพานี. (2551). ชุด ลำขุมทรัพย์สุดขอบฟ้า. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.

เรื่อง ชุด ลำขุมทรัพย์สุดขอบฟ้า เป็นชุดที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัยของเด็ก ๆ ไปในดินแดนประเทศต่าง ๆ ได้สัมผัสวัฒนธรรม ธรรมเนียม ประวัติศาสตร์ของประเทศนั้น ๆ โดยมีปริศนาให้ช่วยกันร่วมมือแก้ไข เพื่อค้นพบความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ

รูปภาพที่ 9 ตัวอย่างนิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์

เรื่อง ลำขุมทรัพย์สุดขอบฟ้าในไทย ของ Gomdori Co.,

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียน

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

GRAPHIC NOVEL READING BEHAVIOR OF CHULALONGKORN UNIVERSITY

DEMONSTRATION ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา และประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่และเวลาที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ การให้บริการการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดทำนิยายภาพเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะใช้เพื่อการศึกษาและวิจัยเท่านั้น โดยเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านประเภทของนิยายภาพที่อ่าน เนื้อหา ภาษา เหตุผล และวิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่และเวลาที่อ่าน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

คำอธิบายศัพท์

นิยายภาพ เป็นรูปแบบหนึ่งของการ์ตูน ซึ่งมีความซับซ้อนของการเล่าเรื่อง (storyline) เป็นการเล่าเรื่องขนาดยาว อยู่ในรูปเล่มหนังสือ ตัวอักษรน้อย สื่อความโดยใช้ภาพเป็นสำคัญ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องสังคมศาสตร์ เรื่องประวัติศาสตร์ เป็นต้น

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย)

1. ระดับชั้น

- ประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5
- ประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพศ

- หญิง ชาย

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพ

1. นักเรียนอ่านนิยายภาพประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ตลกขบขัน (Comedy)
(เช่น เรื่อง มะหมา (ขาครีบ ชุดเรื่องน่ารู้ โหด มัน ฮา 4
เรื่องที่อ่าน
- จินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy)
(เช่น เรื่อง ไซอิ๋ว ฉบับนิยายภาพ)
เรื่องที่อ่าน
- นิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)
(เช่น เรื่อง เมโสโปเตเมีย : ชุด ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้า เรื่อง สุริโยทัย ฉบับนิยายภาพ)
เรื่องที่อ่าน
- สยองขวัญ (Horror)
(เช่น เรื่อง บุกลงานที่สยองโลก เรื่องผี ๆ รอบโลก)
เรื่องที่อ่าน
- เรื่องลึกลับ (Mystery)
(เช่น เรื่อง การิน จูเนียร์ ไขคดีความรู้โลกเร้นลับ)
เรื่องที่อ่าน
- นวนิยายสมจริง (Realistic Fiction)
(เช่น เรื่อง อุดมสุข เรื่อง นักบินเส้นทางท้าฝัน ของนิยายภาพชุด กบนอกกะลา)
เรื่องที่อ่าน
- แนวรัก (Romance)
(เช่น)
เรื่องที่อ่าน
- นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction)
(เช่น เรื่อง สิ่งประติษฐ์ : ชุด Why? เรื่อง ภาคือัจฉริยะวิทย์ เคมี)
เรื่องที่อ่าน

- นิยายภาพวิชาการ
(เช่น เรื่อง ตามรอยพ่อ เรื่อง การกัศเซาะชายฝั่ง เรื่อง รู้เก็บ รู้ใช้)
เรื่องี่อ่าน
- นิยายภาพอื่น ๆ
เรื่องี่อ่าน

2. นิยายภาพที่นักเรียนอ่านมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ สัตว์	☐ สุขภาพ
☐ วิทยาศาสตร์ / คณิตศาสตร์ / เทคโนโลยี	☐ อาชีพ
☐ ชิวประวัติ	☐ ภาษา
☐ ประวัติศาสตร์	☐ คมนาคมขนส่ง
☐ กีฬา	☐ ภูมิศาสตร์ / ท่องเที่ยว
☐ เรื่องตลกขบขัน	☐ อื่น ๆ

3. นักเรียนอ่านนิยายภาพภาษาใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ภาษาไทย
- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาอื่น ๆ

4. นักเรียนอ่านนิยายภาพเพราะอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ เป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด	☐ มีภาพประกอบสวยงาม
☐ เป็นนิยายภาพที่ได้รับความนิยม	☐ เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน
☐ จัดทำโดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง	☐ ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม
☐ มีชื่อเรื่องน่าสนใจ	☐ ผู้ปกครองให้อ่าน
☐ มีเนื้อหาน่าสนใจ	☐ ได้พักผ่อนจากการเรียน
☐ มีเนื้อหาเข้าใจง่าย	☐ อื่น ๆ
☐ มีเนื้อหาสนุกสนาน	

5. นักเรียน(มีวิธีการ)ได้นิยายภาพมาอ่านอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- การซื้อ
 - จากร้านจำหน่ายหนังสือ ชื่อร้าน
 - สั่งซื้อหนังสือออนไลน์ จาก
- การเช่า
- การยืม จาก
- จากเพื่อน
- จากห้องสมุด ชื่อห้องสมุด

6. นักเรียนอ่านนิยายภาพที่ไหนบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ที่บ้าน
- สวนสาธารณะ
- ในห้องสมุดโรงเรียน
- ร้านอาหาร – เครื่องดื่ม
- บริเวณโรงเรียน
- อื่น ๆ
- บนรถระหว่างเดินทาง

7. นักเรียนอ่านนิยายภาพช่วงเวลาใด และระยะเวลาที่ใช้อ่านเท่าไรต่อสัปดาห์

7.1 ช่วงเวลาที่อ่านนิยายภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- วันที่เรียน ในช่วง
 - ก่อนเข้าเรียน
 - พักกลางวัน
 - หลังเลิกเรียน
- วันหยุด
- ระหว่างเดินทาง

7.2 ระยะเวลาที่ใช้อ่านเท่าไรต่อสัปดาห์

- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 6 – 10 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1 - 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 3 – 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณนักเรียนที่ตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปัทสรา สามารถ เกิดเมื่อ 7 ธันวาคม 2532 ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี การศึกษา 2550 และสำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในปี การศึกษา 2556 จากนั้นเข้าศึกษาต่อหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี การศึกษา 2557

